

هر کاه که مصالح ملکت پیا بد، تبریز و نامل لازم کل و بمناخ هشتنی و مهربان
موافق و جاگرد فاد آر و این مصلحت کذار، احتجاج واقع او لخیال
شرنی، مغایل کلور و لسان حالم ایدر در قاعده خدمت و این وفا
بسیار بجوبی و نیایی چومنی مادریسترا بندی ای نور عین یعنی طلاق شک
خیل او زر، غالب اولنی فراست دل بی غل کی شاہد عادل اولور مضمون
کلام شاہد منفعت اولان بود که انک دل ای کی شرنی بک برآت ساخت
ذمته کواه اوله مرآته چون انک قتل بر هن واضح و یعنی صادق اول مدی
و صاحب عرض صورت فضیله ایک حالی خلاف دافع او زر بعده ایلدی
ملک خاطر آینه مثالی بختار تأسف و زنکار تلطفدن لا بزال حالی اول مس
کر کل اک فرزند او الجندم کلام نام دنامل شام بیوره ایدی و تو سن بیز
کام عصبی شکم شلیب کلام تانی اید رام ایده ایدی و طفل شک
بشهه بر نو عقل نورانی اید مضمحل غل اید بودم دام عز و شمر ذی ذر بور
اندوه الم با شنه او شمر ذی و بساط نشاط و انسا حلی دور مردی
با هستکی کار عالم بر ار که در کار کرمی نیاید بکار جراغ ار بکرمی بجز و جنی
نخود را زبر و از راسو جنی شلیب و زنکه بارا خلید شلکیه را کن بیان
ندید شیرا بندی ای مادر مهربان دید کل کی و اتعان غرف ظالم بوباده
عقل غلب اولدی و اتش عصب بینا در صر و حلی برباد خلدی معلوم
و مجرود هر که انک تدارکنده تأسف بیهود، دن خاید، حاصل اولز
ادل جراحت هر چشم ندامت علامت ایام بولز فاما نساد کلی بور ک
رطایابی بی بی دف بی بلا اممشدر و بی دعا و سنمکار لک فرعه سب نیم نامه
اممشدر هر چند که کاد کاد ابد فرم ناکادی خیاست راهت اید و بکا هابر

جایت اسناد نسبت ایم و اول و اسطه ایلک قتلند سایر لغت
 معدود را لو ب طرز آشنا و طعن بیکار زدن در او لم هیچ و چهلیر طین
 نصور قلن و چنانکه میدان نفرس میاند فرس فرمده عنان و هرم
 ایلک برآت ساحت ذمنده کامن از تر قلن بر زید بید رحبت بولن
 بیچاره شریزه اهل نمکن و صاحب وقار ایدی هم رای روشنی هم بیرز پسری
 و از ایدی بوصفات حسنه ایلک که اول موصوف ایدی اکا خیات و خیات
 و گفران نهت نسبت ایلک معقول و کل ایدی بومعول که اول قبیل دکله که
 نسائی فاسد و سودا محال ایلک دماغه ز جای کیرا و میش اول و بنده معاشر و مخال
 خیابی خاطره کلشن اول بونک بر لایلک حفته ا نوع آشفت و اضاف
 عاطفتند اعمال و آقع و لمش ایدی که نسبت دعداوت و موجب
 حضور و خشونت اولیدی بن دلمک بوا مری شخصه مبالغه سویم و حفته
 حالی عین بقیان ابله معاشر فلم بوصورة اکرج سود معدا اولم داول بل بو
 قصبه ایل جز خوارکه کلزا اما شاید که نفه اندن فی اجل تسلی حاصل اول و
 ایلکنزو سخن جین کوشمال بوله و بن عذر زم خلائق قشنه فی بیلز مقبول
 اوله اکرسن بو سردن بر از زبلدک بای بر جرا سخاع قلدک ایه شفعت مادران
 بود که بندن دریغ ایمیوب تنه از این بیور میش **بیت** ز ایشک لطف
 ایدی بیان ایت **ذرت** و اتفاق اولکه عیان ایت **ما در** بیش ایدی **بیت**
 دلکه کو هر اسرار و آردر زباند ولی سمار و ارد **بو خصوص** بره خر
 استخاع قلدام اما اهلها رن جابر کورم زن و ببر سر مطلع اولدم لکن افتخان
 مسؤول بلکه مسنه اکلشن زیر که که نهاد بعنى ارکانه عهد و بیان اون خضر
 و اخفافی باشد ناکبدات فراوان قلعه شد **قلوب** اما وار بیور السرار

بیم میکد کنتم که جست و آه بجات **جنوار** جامی و گفت راز پنجه
 پادشا عالم عالمد که رازی فاش ایلک عجب تامد و افشا و اسرار غص
 مالا کلام علاوه قضیت نصاب بمحفله انتساب دنایلکه ایلک حد و همه
 بی حساب بیور شلر در و الا بجام سمع شریعه انها ابرزم و خاشاک امزوه
 ساحر بسند فرزند لبند عدن کیدر ردم بیش ایلکی بوباید نادیل علما
 جو قدر و افاده حکایه نهابت بوقا بعضیلکه افشاری رازدن احیاز
 بیور شلر در فاکلک صلاح و لامت ذاته نظر قلمه از در بعض لخ بخلن
 کلکه بساده که اند نفع عام منصورا اوله اهلها را سرار دعست و بیرون شد
 فرخا که بر اسان ناخن بیرون بیرون کلکه قصد ایت **دو بور** بیرون مینی
 خرم اید و بکنایه بیجان و ایمانی حد دن بکوره اول خرم اول ملک
 صیانت نفس دلی ایجون اول رازی اهلها را بید و ب اول سردن بجز دار
 السه ظاهربود که بحسب الشرع موآخر اولوب عذر ایتم عیات اوله
 کرک بلکه بوصوت مشلند نکمان اهل راز خاصه دنشارکنند و یعنی که بوجز که
 بجزی بوسه که اهلها را بینکله کند و بی میاندن جزو و ب این سنک عده
 اهماله حواله قلن اوله و بایندن دهشت اید و بکه بیک افشار
 و اسطه افسن اوله نوع اید مکبی تووف بینی بوسه جز دار اید میش و
 شفعت و نصیحتکه لابن اولانی دریغ بیور میش **بیت** رازت بیان
 ارکه ما خرم رازیم بکدر زمزرا که ما اهل نیازیم **ما در** بیش ایدی بوا شارت
 که بیور دک بیانست سود و بومعانی که بیان قلدک زیاده بسندی در
 فاما اهلها سردا ایکی شرط عظیم مضر داده اول کمده اید که اکا اعتماد
 اید و ب خرم سرار اید نشد دعاوت لازم کلوون نایا ایلک حفته

بـكـان او لـوبـانـ حـمـ رـاـ اـنـدـنـ اـحـراـزـ اـيـرـ اـرـمـ اـجـانـطـرـنـدـنـ
 مرـوـدـ وـ مـطـرـ دـ اوـلـورـ دـ هـمـ مـطـلـوـ طـعـنـ اـعـداـ اوـ كـرـ فـنـارـ طـنـ حـسـوـ دـ اوـلـورـ
 كـلـاتـ حـكـتـ نـكـاتـ حـكـاـيـهـ كـلـشـدـرـ كـهـ منـ مـبـتـ سـرـتـ بـنـتـ طـرـ بـعـنـ هـرـ
 كـيـكـ حـقـهـ اـفـهـمـهـ كـوـهـ كـهـ رـاـرـ مـلـاـ اـسـرـاـرـ اوـ دـيـنـ لـاجـمـ سـرـانـكـ فـصـدـرـنـ
 كـرـدـ مـيـانـ اـيـدـ وـ بـعـالـلـدـ بـسـامـتـ بـوزـنـ كـوـرـيـهـ عـ كـرـ جـيـكـ شـهاـصـدـيـ نـهـانـ
 اـيـلـكـ دـلـزـ اـمـاـدـيـشـلـ دـرـ كـعـ سـرـدـ بـرـ كـ وـلـورـ سـرـيـ عـيـانـ اـيـلـكـ اوـلـزـ
 مـكـرـكـ مـلـكـ اوـلـ دـ كـاـبـدـارـ حـكـاـيـقـ اـسـعـاءـ بـورـئـشـ اوـلـاـ كـهـ جـونـ نـاخـنـ قـلـ
 رـخـارـ عـدـ وـ مـيـانـ خـاـشـ اـيـدـ وـ بـسـرـ بـادـ شـاهـيـ فـاشـ اـنـدـيـ دـستـ
 دـوـرـلـحـارـ سـرـيـ دـولـتـ نـيـعـ خـونـ باـشـ بـوارـلـ قـلـ وـارـتـانـ اـنـدـيـ شـيرـنـضـاـ
 اـنـدـيـ كـهـ بـجـوـ اوـلـسـنـدـ اوـلـ حـكـاـيـتـ ماـدـ شـيرـاـنـدـيـ سـوـالـنـدـ اـنـدـيـ بـرـبـادـ
 عـظـيمـ الشـانـ دـارـاـيـدـيـ كـهـ مـسـنـدـنـ سـلـطـنـتـ زـيـورـبـذـلـ مـعـلـنـذـبـ
 دـبـهـاـ بـوـلـشـدـيـ وـاطـرـافـ وـ اـكـنـافـ هـمـلـكـ شـعـشـعـ نـيـعـ سـيـلـنـدـ بـرـنـورـدـ
 ضـيـاـ اوـلـشـدـيـ بـيـتـ زـيـنـيـ غـلـشـدـيـ عـدـلـ مـعـورـ زـيـانـيـ اـنـتـشـدـيـ بـنـدـلـ كـوـرـ
 بـرـكـونـ اـنـفـاقـ عـزـمـ شـكـارـ اـنـدـيـ وـقـصـدـ صـيدـ اـيـدـ وـبـ جـابـ مـرـغـزـارـ كـهـنـدـيـ
 اوـلـ مـحـلـدـ كـهـ آـشـبـانـ بـوـاـفـوـاعـ طـبـورـلـ طـولـدـيـ وـعـصـدـ صـوـاـجـاسـ جـوشـ
 اـيـلـمـوـدـارـعـصـاتـ اوـلـدـيـ مـلاـزـ مـانـ رـكـابـ سـعادـتـ اـنـسـابـ هـرـبـريـ
 بـسـطـ وـ فـيـقـ وـ جـرـيـ وـ رـكـنـ وـ هـكـ وـ طـعـنـ وـ سـفـكـ مـشـغـولـ اوـلـوبـ بـادـشـاـ
 حـشـمـنـدـ دـ كـاـبـدـ مـزـيـدـ اـخـنـصـاـصـ اـيـلـهـ مـنـازـ اوـلـانـ خـواـصـ حـرـمـ اـيـلـ قـالـدـيـ
 دـ كـاـبـدـارـنـ تـشـرـيفـ خـطـابـ بـيـورـبـ اـيـدـيـ كـهـ مـلـسـكـلـهـ سـوـآـرـ اوـلـدـنـ خـيلـ
 سـيـلـ رـفـاـرـلـ بـرـ مـقـدـارـعـنـانـ دـيـرـدـ بـيـرـدـ مـيـدانـ كـوـرـبـلـ كـهـ بـكـابـوـدـاعـدـ
 دـوـشـشـرـ كـهـ بـلـمـ زـيـرـعـنـاغـرـ اوـلـانـ رـخـشـيـ تـبـزـدـ دـيـاـسـكـ زـيـرـرـانـدـ

اوـلـانـ اـبـرـشـيـ سـبـكـ جـزـرـ دـ رـكـاـبـدـارـ فـرـمـانـ جـهـانـ مـطـاـءـ سـمـعـاـ وـ طـاعـ دـبـوـ
 بـارـ بـادـ بـجـاهـيـ مـيـدانـ سـورـدـيـ بـادـشـاـهـ دـجـيـ سـنـدـاـشـ مـرـعـهـ عنـانـ
 وـبـرـدـيـ جـونـ بـرـ مـقـدـارـ بـجـيـرـ كـهـ هـدـنـ مـغـارـفـتـ اـنـدـيـ غـانـ آـنـ بـارـهـ
 جـكـوبـ رـكـاـبـدـارـ اـيـدـيـ بـوـ مـسـافـقـ مـسـاحـدـنـ غـايـتـ غـرضـ بـودـ كـهـ حـالـيـاـ
 خـاطـمـ بـرـ خـاطـرـ خـطـورـ اـنـدـيـ كـهـ سـنـدـ بـادـ شـرـدـيـ بـنـيـادـ حـضـورـ دـبـيـانـ سـرـورـ
 هـبـآـ هـنـوـرـ اـنـدـيـ سـاـيـرـخـوـ اـصـكـ بـوـ سـرـ خـمـنـدـ اـخـصـاـهـيـ اوـلـدـعـيـ اـجـلنـ
 دـلـمـ كـهـ بـوـهـاـنـ اـبـلـ خـلـوتـ مـيـسـرـ اوـلـ وـبـرـ دـجـمـلـ كـهـ مـكـسـهـ تـكـانـ اـيـمـ بـورـاـزـ
 اـفـهـارـاـيـمـ رـكـاـبـدـارـ جـونـ ثـهـنـ بـوـ كـلـانـ اـشـدـيـ زـيـنـ خـدمـتـ لـبـ
 عـبـودـ بـيـلـنـلـيـمـ اـنـدـيـ وـ مـنـطـ مـرـحـتـ دـمـهـنـيـ تـقـديـمـ اـيـدـ وـبـ اـيـدـيـ بـيـتـ
 خـرـدـاـهـرـ خـلـكـ تـابـهـ اوـلـسـونـ دـأـيـعـ دـوـزـ كـارـكـ فـرـقـ خـنـدـ اوـلـسـونـ دـلـيـاـ
 اـكـرـجـ كـهـ بـوـ ذـرـهـ بـيـ تـابـ كـهـ زـدـ وـدـهـ مـظـلـمـ اـنـوـارـ تـشـرـيفـ خـطـابـ اوـلـمـغـلـيـاـفـتـ
 بـلـزـدـيـ اـمـاـجـونـ بـرـنـوـ اـقـابـ عـدـاـبـ شـاهـ كـاـمـيـاـبـ النـعـاتـ اـرـآـفـ
 بـيـورـدـيـ اـمـيـدـرـ كـهـ كـوـشـ نـسـمـ صـبـاـكـ خـرـمـ اـسـرـاـرـعـابـنـ بـهـارـدـ بـوـجـيـ اـزـهـنـ
 شـمـهـ زـنـكـ بـوـيـ اـشـفـيـ دـوـلـ كـهـ بـخـوـرـ خـاـنـ جـوـاـهـرـاـرـ دـبـ بـوـدـ اـزـكـهـرـ خـدـ
 اـفـهـارـهـ قـدـمـ دـرـآـزـ اـيـدـيـ بـصـنـهـ بـيـانـ كـبـيـيـ كـاـسـهـ سـرـ دـيـمـ كـهـ بـيـورـدـنـ
 اـنـزـ بـادـشـاـهـ جـونـ رـكـاـبـدـارـنـ بـوـنـوـعـ كـلـانـ اـسـعـاءـ اـنـدـيـ لـخـبـيـ وـاـوـيـنـ
 اـيـدـ وـبـ اـسـدـيـ اـكـاهـ اوـلـ كـهـ بـرـاـدـرـ كـهـ بـادـنـخـوتـ وـاـنـشـ كـهـ سـنـدـنـ
 بـرـاـذـرـمـ بـجـيـرـ كـونـ اـيـدـيـ كـهـ اـنـكـ اـحـوـالـ دـرـدـنـ دـيـرـدـنـ نـفـرـسـ اـيـرـدـمـ
 بـوـكـونـ صـفـيـتـ حـركـاتـ دـسـكـنـاـنـدـ زـنـكـ سـوـدـاـيـ سـلـطـنـتـ دـبـنـكـ
 هـوـاـيـ اـيـالـتـ مـتـهـ دـلـمـ وـبـمـ هـلـاـكـ فـصـدـكـيـنـ وـكـمـ كـبـيـيـنـ عـيـنـ الـيـعنـ
 بـلـدـمـ بـسـ بـكـابـوـدـ اـيـعـ دـوـشـبـكـ اـنـدـنـ اـسـبـ وـمـفـرـتـ بـيـقـمـدـيـنـ

خشنک جود نشاده راه سلطنت کام اطلاعی کو نرم و چن زار
 ولا پی او خار دل ریدن باک و چشمی سارایالقی خانشک نشویند صاف
 و تاباک ایم ایله اول سکا لام اولدی که دایم اندک احوال اذن بخدر آر
 ادولب بسی محافظت خدمتند فایم او لسن انسان سالم چون مامول
 حصول موصول اول هستا نگردون رفع عین درج افاس دولتک بر مرزه
 ارتفاع بوله که بای میانی فرق فرقداره تویس رکابدار فرمان برد آدم
 دیو خدمت اندی و اول عهدی عهد سنه الوب اول همی دمت همعده خواه
 خلدی داییان فراد اند میرم ذنایس آتی پایان مخکم ابلدی هنوز منزل
 می بود و اصل او نامشندی که جبری احوال نبی و فالقی و متن جلدی و زین
 و زین عصیان غذر و کفران نهیں الکی و رشته میثاقی مقراطن فقا و
 شفاقت کسری و بوی عقودی و حقوقی قدم عقوبله با صدی العصی رکابدا
 فرست بولب برادر پادشاه ماجرای حکایت اندی برادر پادشاه چون
 کیفت حالدن اکا اولدی مت بزیر اولوب رکابداری کام ایمه بسیار
 تسلی خلدی و تباری صابلک لند و س اول در طدن خلام ایلدی اتفاق
 از زمانیز نه ک عادت انقلاب است دوران و حکومات احوال حرباندر
 پادشاهک بهار دولتی نگهار نکبت ایله خزان و زنها لزندگان شکوفه
 کام افی در بزان اولدی بیت قوب بیلوب بربرز رخت و بخنی دکشی
 نکه شباوره تخفیت کدام باد بهاری و زید در آفاق که باز در عقبیت
 نکبت خزانی بیت ددام بز و رشی از رکنار ما در ده طبع مکن ک در روی
 مهر بانی بیت چون سند شاهی شکوه برادر هر دن خالی قالدی برادر
 کهتر پا بین خن سلطنه قدم با صدی و شهر باران ناجن کامکار لق فرق

آصدی بیت در یاضی ملک و لوت غیره شادی شکفت بو ساسلطنت
 را تازه شد از شمال اول فرمان واجب ازادیان که زبان شاهه جیان
 قلعه قتل رکابدار اولدی بچاره زبان تغیر و تظلیم رایه دفعان
 ایدوب ایتدی ای معدن عروت وجود دوای سایه واجب الوجود
 بیت کنای من بحزم خلاص من جیعت جزای اخیز کدم من زابن بود
 پادشاه ایتدی ای رکابدار اعظم جرام خدمتکار افشار امرار در
 برادر ک برد و در ده نجعی و بر اورده دست همی ایکن بو مری که جمل
 خواصن اکا عزمیل سکا اختصاصی و بیرون ایدی کافش اینکی ردا
 کورد ک بی و سید حقوق بکا سدن عقوبات غیری نه میست در و من بعد
 سکایخ اعنای ایدوب اخلاصک بخواعنقاد ایکل منصور ع از هدم پوشا
 جدای خوشتر رکابدار اول فدر ک استینغا و مستفار جزع و زاری اندی
 کار این بوب بردار اولدی و عاقبت مزع جانی دام سیکت سلطان کرن فدار
 اولدی بیت کر زبان نور آزاد آربود سمع را بر سر ز کار بود و میکن
 طا هر اولور که افشار امر امور شز و رسیار در وارخاء عدان زبان ختم
 مضاربی شادر بومعنای اشعار ده کا خدر بود عوای اشایده بو ایا
 و ایدر بیت بورس ز رکر د صفله افی که چنایه اکدن رایکانی صحن
 سرسوزن اهل هزار نه بی باک که او بور کو هر اهل هاری خطون ک زنان ایت هزن
 سینکه افی دکرمه اکم الماس زبانی چخاسن کشف بر سر دن جزدی بخورد ای
 افردن جزدی شپر ایتدی ای مادر هر بان سر ن آخر اعلام ایدنک
 غرضی لحقیقت ایک بشوی اول ملن کرک دان کر کر که خوم اسراری بیان
 کند و ایدی جونک غیره اهلدار اینکی جایز کور دی اول دخی اور اشکار

انس معد در طومنی کرک زیرا که کشی کند و باره محل او بمحی لفظ خلا نس
بعینید زندگ دیشل در **جست** راز خود را جون تو خود هم نه دیگری خود
خدم آن جون بود بر دخی بو که کشف سر از جک افسای راز اول دعی
جهشدن نمیوبد اما افهار حق متفمن او لدو عن سبیل فضائلن خوش
جباب شفت مات مادر کامیابند فضع ایدر مک بو سرک افنا سند اهمار
حق بنت اینکه کردن حمامه جانی طوق منت جاودانی ایل مطوطه ایده
بو باد کرانی دل ناآندن کوتره اکر ضریح فادر او لرن سه کنای سلا علام
بوره اکر عباره کتو مرسه باری اشاره در بیغ بیوره **بیت** دخل
اعلیاره لازم عبارت که عارف اوله بسد اشارت مادر شیر اندی
فرمان بردازم اما بشرط آنکه نمکار بکرد اکه بوقته عباره قو پسرد
جز او سزا سن بول و مجال صفحه جبل آنکه بیده علیلین زن که رویت طبق
صد فاد مرد ندان دور در ستور قله اکرچه علماه دین و ائمه حق العین
صفیت دفاتر ما نزی فضیلت صیغه و منفیت عقواید مشون فلسله در
شبو اعضا و اعضا تخفیض و تزیین بیوره مثل در اما اول جواندند که اکن
اثری اهل علا سابر و ساری در و هر زی نهاد بی ادهم شیع و طارید
عقوبت عفوون اوی در بونه مقابله سند که معا رسی فی الحقيقة نفس
پادشاه عاید در اکر عقا به اتفاق طیور انزسه بو با بد طبی مساحتی
قویوب شاه راه سیاست کنن سه سایر مفسدره دخی موجب جوانه و
اذدام او لوز و نمکار کل جهنی انکله قوت بولوره هر بررسی دل از ارق و
بدکرد ار لقده آنی دستور معهد و دشیعه بمعبر بوریس آنده عنوان اعضا
راه بحال او معنی کرک و نص قاطع و کم فی الفصاص حیوة موجیم آنک

تمارکند نسابل و اهال قلایمن کرک **بیت** هر انکست بازار خلق فاید
عددی مملکت او بخشش فرمای بولشیدن عرض بود که دمنه مکار و خدار
ملک و خداری بو کاره تجیک اندی بعایت نام و غاز و شر بر و نهند ساز
در شیر ایندی بو خاطره فاتره جلی ز مادر که خلجان اید اما ای مادر نجواه
العارف بیفعه الاتاره سن فارع ادل که بواره نامل عام اتیم کرک و بو
قضیه تجیفه طاین تائی اوزره کننم کرک مادر شیر میزنه لکنی و شر تک
بسیار دن صکر صفار و کب رحشدن کیم دارایه احصار ایمک امر اید و
اما و ارکان وزرا و ایمان دیوانه دعوت ایدی استانلا للام اکتا دعیا
و اتراف و اعماقی در که بیشد و بمحیع او بمحی بز معتقدای فرمای و منه کشان کشان
دیوانه کنور دیلر جون دمه ملدی شیر ایمک جانبین اوضاع اید و بکلک در و در آن
ظالهی و مه کور دیلک در بلا کستاد دراه رهابه در و ایم خلا منقطع
در شبه ایضا کشته در ایه ستد خواهی ملکن برینه صور دی که بوجاغند
اجماعه حکیت بزر و ملک کرد ایمک دو شکم باعث و علت بزر مادر شیر
ایندی ملکی سنک قید حیانک متفرگ فلشندر و بکیاه نکست وجود کل آنی
کرد ایم حیره صالم مسدر جون سنک عذر و حیانک ظاهر و جوم جاییک ایمه
ادلهی داول افراد و بساندر که ایک زیر هم ریانی حفنه سندن و فوع
بولشنی عرصه خفادن منصد خلوده کلدری و دری جلد و مکروه و خرجه
و عدد اکلن ببرد غلت متفع اولدی جایز دکلدر که سنک آتش تزویر
سعایتک ای شنبه بیلها بسویونزه لر و بخلیل منظر شری الیود خیر محظی
نفسانه و بیوب تکنای عدم کوندر بیلر دمنه ایندی کا غله دولت
و عافله علکت اکا هم تقدیم حکلندن برقیمه مهل و عشد در آسایش

متاخرین ایچون مسالک د اضطر و ضعیفه مساعی جمیله لرن در بیخ بور مشر
 در اندر کر جمله مکات دلاویز و حکمت امیر ندن بر سی بود که هر کمک که خدمت
 پادشاه نداشته بکن لقیک جمیت اوله مرتبه نقره بپرس و صول بوله واول کمک
 مقرب سلطان اوله مخصوص و جهانیان اوله ملک و دستی و دشمنی ایکه عدالت
 قلعه دوستی ایک جاهه و منزله حسد قلعه دشمنی هی مصلحه علتنده ایک
 تدبیری و معاصره نداشته بحضور اوله بخت هر که نزدیک نمایند مجلس شد.
 خطوط د عظیم ترا باشد و المخلصون علی حضر عظیم بو سیدن در کارهای مختلف
 دیوار امن و راحه پشت و بروت دنیا نیای ناپایدار غداردن بوز دوز در
 در و خدمت مخلوقین فرار و عبودیت علوکدن عاراید و بینهایه حالی
 و طاعت مالک از ماء خلائق احتیاط انتشار در که اول در کارهای ظلم و ستم و همو
 و غفلت اوله زاده اوله آسمانه جزا عحسنه بسته و پادشاه عقوبت اوله
غصه آن عدل ایمهیت که برین غلطت ایچانی نیست که اینجا نیست و اینجا
 غلطه نیست که اینجا غلطست باقی هر جا که وضعا و سخطست اکثر خلائق
 خلاف اوضاع خالق اوزر مفظور او بوب جاده عدالتمن که رعایت حافظ
 و سطمن عبارتند و در در و عن اعیان ایلاری ملاحظه جانب استعفا قدر
 بمحب و سخوار در کارهای هجرمان لازم العقوبه اخلاصی مخلصیه لائی جزا این
 کو در لر کاره ناصیان و ایصاله بیهه ارباب خیانک جایسته مناسب عذاب
 مو احمد خلور لر زیر آنکه دامن حلاله لوت هوا بدآورد و کالای افغان
 دست جنط و خطا اید فرسود و ریغازه غرضه عارض اقوالهی مکون
 و کوزه ریا ایلچله اعماله ای دکر کون در بخت مساوی قتل زده خیر ایکسر
 برآبره بکه یکد رتفعهن خر لائی بو ایدی که بونلوك طبیعی ملا ذهن مسکون

رفت ایمیوب کوشش نیزت و کاشانه و خلوتی عالمه و بیرایدی
 و خدمت سلطان ندن که نودار آتش سوزاند اهتمار اید و بکند
 ایاغیله بوجاه بلا یکرمه ایدی هر کمکه که قدر فراغتی بلدی و خدمت
 خلوق اوزره طاعت خالق اخشار قلدی اکا اول بلا بنشدی که اول
 ناهمد کوشش نیشنه مادرش پر ایندی نه کیفیتم اول مشراول **حکایت**
 د منه ایندی روات اید رکه بر زا همد و ار ایدی که ایجاد مکلفات
 دنیادن فباء عبا بله اکتفا نشده و شخص اشنا بندن کوش
 و توشه ایله فرازت و کنکس و پشنه ابله قافت قلشی **بخت**
 هر کدام بور بایی فغا و دکوت اکا اهلس و زر یعنی حاجت دل خلعت که
 اول بر صلاح شمارکمال زبر و تعوی ایله بین الناس شنیار بولی و صفت
 و صدای ورعی مسامع جهانیانه و اصل او لئی اهاف عالمدن اضاف
 بنی آدمدن قدم عنزل خباب باب ارشاد ما به متوجه اوله بیلر چون نور آن
 عبادت جنبد لایح و رو حانت صلاح و طاعت ضمیر عیب بینه و افغان
 ایدی اینک جنبد معنده لر ک اعتمادی کو ندن کو ز متر اید اولدی اول
 ولا پیک برش صورت در و بیش سیرت پادشاهی و ار ایدی طلب
 رضاه ایهی متابت هوانی پادشاه بیدن تقدیم اید و دی و احواله
 کلیه منیع اخلاق اینها و نزدیک سیرت او لیا او زر بکرد **بخت** کرم
 عالمه پس هر سلطنت مایه ایدی شاپهوره و دشی و در و پیش رشانی ایدی
بخت سیرت پاکیزه و خوی خوش که داریک با غیری خوش بود بکشم با خوش
 چون بر کوشش نشیع احوالین جنبد ارا ولدی نعم الایمعلی باب الصیر کو بیان
 عازمت خدمت پرس بین بعدی دا هوال عافت دا هوال اخزی اکوب

زار زار اعلدی و انسان مترک سند استهاد اید و بت ملوك
 لابن صالح العباس اندی پسر زاهم ایندی ای ملک حق تعالیک
 ایکی سرای وار در بسی فایندر که اول دناد و بوری دخی با قدر که اول
 غنیا در مقنای هفت حال اول در کهون سلطنت حمان فایندر ال بر باش
 سر سلطنت عالم با پنهان قدم تو بکس **ب** ملک حقی خواه کان فم بود ذه
 زان ملک صد عالم بود جید کن تا در میان این شت دره زان عالمت بید
 پادشاه ایندی ای پرسانی صبرمه چاره و ند برایله اول مملکتی نجفه میرزه زاده
 ایندی بچاره راه چاره سازه مظالم سوزه مظلوم فواز اول مملکت مقصو دره
 و هر باشد که آفرین صدر و جهور و راحت و رفاقت دلیه و ایبد که
 دناده آسان عته کوشش بیده **ب** کسی فندام سوده در برگل که خسیده ازه
 آسوده دل کان برخورد ارجوانی بخت که بر زردستان نکبر ندست خون بهد
 نسبتمن فارغ اولدی و فزانه دل پادشاه و اهر زاده با بلطف طبیعه
 شاعع دل بد بر صانی میرفلاده بهم بر منابه ده ناشیه اندی که دست اراده
 دامن همه بیشتر شرف صحبتله دائم شرف و مقتضی اولوری و بلام کلام نصیحت
 انجام بدل نوس هوابی بد فوجابی رام فلوری انسانی برگون پادشاه معافت
 در بیش کماه ایله شرف ایکن ناکماه داد خواهد دن بر جمع کثروخم غیر فرام
 انش ناشیری کوکه فلک ای پر خرد بزر اسد چون بوحالی کور دانلی حصونه
 دعوت ابد و ب هر چندک عالی علی حد صور دی و پادشاه اندک لامه
 سارب احکام تبعین ببوروی پادشاه بوندن زباده خطابه و بالکس
 ایندی که بیض و فده ده بان مظالم رعیت ایک تظریع و ض اول نزد
 دخی زهار عبا و مصالح بر ابابعد و اتفاقله فیصل بوله و اکما دخی الدل

ایکی کن اعلم مهنوی موتیخه متو بازجده عاید اوله دیوشون قول و ملس من بول
 بیور و بی و دفع مطالعه موجب حال و مآل و رزه زبان زا مد هرمه فران
 که هیان بولور دی پادشاه طوع و رقبله اصفا و استماع اید و بین
 و امضا قلور دی تا فضیه بر مرتبه بر وارد یکم اکن ملکه لایت بلکه کلی مهنا
 سلطنت اول پرساچ کر ایک کن کناینه منوضا ولدی عافت
 سودای بی ماک و طول شسته امال سوبای دل زا مهنا بول بولکه
 و دیوار زهد شنخ صلاح شماره رخنه بیدار اولدی و سر در و بیش
 نوکلن فارغ اولوب نوشیش تنای اسما جمله طول دی و مهذا بس اول
قارورة کسرت فی الاسد بونک امثالی ای عرالان هزار هزار اوکه **ب**
 پر زال ایه کیم معنون و مکور اولدی جرعه دنیا اید کیم مسٹه خنوار و مکری
 دن پرسان مکار در کچن شیره داری کمکت محنت که فشار انصره و بر
 زال غدار در کچن تهمن لری پشن و آرجاهم علاوه و غار غایه ایشنه شهوی
 رسم زائی ستم دسته شد. ایشندز زبون پیشی جاهه الم فخره فلشن برگون
 طاغنک هر کلشی بر لغزدی بارک بلندیه. پرسان و شک هر افق همی کوزی پا شیده
 لادسی بر بونک پر این خوبی ندره. پرسانیان کلی خساره زیکندر جون زا
 شور بخت شور ای ریاضت بیره شور بای ریاست و نزربت لذت سیاست
 نوش ایزی ذوق جهانی عادی بانکلیه فراموش اید و ب حب الدنیاره مل
 خطبه بکر حب الدنیار ایس قل خطبه خلخ سویه رکوشن ایزی پادشاه
 کور دیک زا هدک تھ فانی موجب صلح ملکت و تدبیر آقی بب انتظام
 مصالح سلطنت و نزام همای ای ای علی تمام ایک کف اهتمامه نوش اند
 در دلش که سایمان غنی پرایدی حالیا جهان غنی پر اولکه و خیال تحیل

کلم ایدر کن ندیر سخرا بد او بد جان برخانه در آب شی چو
 کز نکت باشی بوق د و شرد رو بن ایس شویش نام و کر سلطان پسر
 فکر جهانه انسانی بر کون اول در ویلردن بر بی که اعیان خدمت
 زاهن کلور کید را دی و اتفاق نهندن استاد امانت ایدر رز زاهن
 زیارت کل دی چون او صاع و اطوار احوال سایه ناموافی کور دی ری
 تپ ایندی و این صرب فلنی متعل اوت کند و کند و ایندی بست
 آب چوان نیزه کون ش حضر فخر بی کاست چون چکید از شاخ کل با د بهار
 اسراجه شد چون زاهد شب لباس عبا سبلم کوشش افغان بیدار او که
 و ناسک توی وجوسی کری خواب به سپش چوب خونا و کندری سکون بست
 زاهن زبان انگر اینی در از ابد و ب ایندی بست دران چن که نبو دی کلی
 نا اند و قوان در اعد و سربری بهار نا اندی طاوس سده مقام خفارقد
 و زادی انس فرام ایدر کن سپاهه لب جا ه د و سکمه بعنی بست و ای
 شعبه ز بلند و راز اوج هوا ی استغاده دنگای قاف قافت نکار ایدر کن
 معاد الطبور دنیای دو نه بوكم طلب نه بست مجموع دو رکار نور و زاند بود
 ان روز خوش چاشد و آن روز کار کو زاهد اه لوز که زبان اهداری بر کار
 اندی بر کلاه که محل اعتماده تمام عبار واقع اوله قادر او ملیدی نهان بست
 ای زاهد فزانه بونون و ف نه میل هوابی نفه محض اباهه در حصل کلام
 و خلاصه مان المقام او لدر که خاطر مبارک دام حظام دنیا به مثلا اولوب
 صنی اشرف چکال و ص جاه و مادر کرقار او ملیدی بست های چون تو عالی
 فدر و حص اکوان سه دست و بیعا سایه افت که بر مراد افکنی کل کرم
 ابله دامن بکریدی بنا افشار لمه غیره و مشرب تفریدی یحیی و خار دنیا

غدار لک مکدر آتمه دنیان نفی دست هوا یه و برم و نواله زهر الود علایی کام
 دلم بند دم بست برخوان ده دست ارادت مکن و زاد کالو ذکر ده اند
 بر هر این نواله راه زاهد ایندی ای مرید منقذ امد شخون تو جه جان عنه
 چندان مانع اولند اکر چنطا مراد توجه جا ب نف و مصالح انسه در اینه
 مقام انسه و جا ب قدس د فلم اول شغل و وزره در که بلند ک و حالم او مخل
 او زره در که شا من قلت ک همان ایندی ای سلم دل سن حالیا حاکم
 عافل سن و شاب غزو ره مت ولا یتعلیں بصر پسر تک بر ده غفلته
 بتنه در و مراج طبیعت اراضی عاصی خیسه ایله خسته در حکله دی پکه
 چون میل فعلت د که طلدی میل جاه دولت طوب تبدیل فعلت
 او کوئی وزنی اینکون اکملن کند وزنی اما اول نهان که خار فعلت
 باشد کن کید و ب عرضی مرض خرضن براها قات بولسن حیثیت حال مطلع
 او لو ب اند ک افعال پشان اوله سن لیکن پشان لئن فاید و دیر می و ضاع اند کل
 کجنه هر چند ک اکتوور تک دل سن اکثر می بست کاره کر د و اعز کار چون
 پشان شوی ندارد سود سک مثلک همان اول کو مرتلی در که اول مار زایدا
 نصور اید و ب کند و دن دور ایند و کی بسی ن فریع حزمه کور و طویل ماره هور
 او لدی زاهد ایندی ز کی فیل دانع او لمشد او ل حکایت همان ایندی بر کور
 و بینه ای افتخار مسافر نیت اید و ب بر لاد کند بیرون و قت شام قریب و بخی
 بر مقامه نرول اید و ب اول کن اند باندیل چون و قت بشکر او لدی و بخی
 صبح طلوع اید و ب کار بان جسا امد شد آغاز قلدی هر ایندی بر متنفس اش
 بکراها بحقیقی بدل البیر ان زاک البخاج فی النکیر اول مز لدن رحل ساق جدی
 نیمی اند بیلر اعانک بر تازیا زی و ارد اتفاق اول حاله دینی انته ط

وترحاله اللذن دو شردی جون سوار اولد غم کبی خر گرد و کام کاه
 ائم کوشمال و نویلکه اکا احیا بی وارایدی باب تجھشہ میالوغ علی خضا
 الین مکر که بر مازرشت دید آر شجان کرد آر برودت هوادن او شش و اثر
 سریادن عصاموی کمی میخدا لو ب آند دو شکندری اللہ راست کلدي
 مازیانه سن تصور ایده ب الدی کور دکه کند و مفرع سدن نرم و کاخا
 آندن حکم شاد حزم او لو ب حق تعالی ی حل و علی شکرا ایده ب یوکر دی فیطر
 بری بریله مصاجت ایده ب کید کن و خفت صحبت شد اید طبع تختیت این
 ناکه مردین کاه ایده ب کور دیکه ائمی اللذ ب مردار زد سیما طوب کید
 بلدی که ائمی مفرع سدن جمال اید فریاد آندی که ای رفیق اول نازیانه تصور
 آندکل افعی ز در و زهر زیان سدن غیری سکافی نز زهر دعا سدن فخر کورین
 و بن دنرا سدن چاشنی یکن الوكدن کد ائمی جون بو سوزی اشنی جنم
 آندی که بصیر لطاف لحل ایل مقعد سن المغ عزم آندی ایتدی ای یار حبله
 کار حصول و لذت جر و جهد ک نمر خلی و ار طالع و بخنک رکا حضرت برود
 کار مفرع مقابله سدن نعم البدل نازیانه ارزانی ب سور دی سدن مانعی ولوسی
 اکر طالع مساعدة و بخت موافقت فلور سدن بولوسن طبع دن
 کرم مل ایلک کوتاه سکاد آجی یکن سن و بیر ام ای بصیر بن کو حرت ذهن
 و خستت صبر ده نمعره المغان ای العلاقه هنر بردن دعوای تناضل ایدم
 علکندر کرسون و فسانه ایل حرام غبیدن حوالا اولان نازیانه الین
 کیدم بینا ایتدی ای محمد بن سنک نازیانکه طبع ایده ب نید آما
 مخفیانی حق مر اتفاق بود که سی بو فیاطه دن اکا اه ایدم ای برادر
 کرم ایده ترباک نصیحتم کار کرد و نوش داروی موعظ خدین نایزی میتر

ایکن اول مار ز هنگ اکی اللذن کد ز نابینا کور دیکه ابرادر ز میاده اه اهم
 آندی اللذن اعافی ایده ب ایندی بیت ای مدغی میالوغ از حدجه بی بز
 این کوئن دار که روزی مفترست بصر ب هجده که باب بلا غنی نفع را ثبوت
 سرحد میالوغ دن طشر کلدي و مدغی سن ایمان فراوانه و ناکیده بی باید
 مولک و موبید اندی اصل فائد و بر عدی ایانک لضمیم اللذات کو سرمه دی
 چون تقویات ب ایانه ب عالم بدن کوره کر یا کرم اولدی و افهد که
 نهاد مار دن کید ب درشت ایکن غام نرم اولدی اشته حکم که دن زان زهر
 ناکلا اعاعی ای ادر اهل اللذ ب رزم او رب فی الحال هلاک اتوی بوسنی
 اول اجل دن کنور دم که سن داعی دنیاد اعتمادی جایز تو زیرسن و ایانک صورت
 کریار تنشی های قدر کوکل و بر میسن و ایانک ملایت و ملاطفت نیم و جن کو سرمه زن
 کر زی خانی در و زهری بلال بیت شربت ایکن نجومی از دیه که برآ محبت شده
 باز بیه تو تصور کی که آن عمل است آن عمل نیست شربت اجل ایه زا به
 چون در و بین جر اندیشدن بولکانی اشندی زمان بخود فراغتی نز کراید
 و ببرد ای اعتصابی عین انصاف دن کو تو رو ب احواله نظر اولدی کور دیکه
 واقعه دامن حالی طهارت اصلی دن خالی و لوث نعلیات جاه و ماله ما
 بلدیکه اول دوستک نصیحتی محض شفیدن ناشی و عین محبت نسبت
 ایکن فواره دیده سدن اشک بذامت متواءه و توره سینه سدن
 شزاره ملامت منطاها بر اولدی اول کیم صید ک شیع سوزان کی زار
 زار اغلدی و بردازه دار شعله شوق دیده اولدی جکرن داغدی و
 کاره باره خلائق قویوب نیز خدمت خالع بین بعلی جون زا به سینه
 لیکس صباح سجاده نورانی شعای و القیع اذا تنفس خوابه باید و را

سیا، پلاس رواج و البدل اذاع صو موسی مواری اولدی **مشوه**
چین سیچونک زا پدر خور نشد اولدی نور آنی کسو تیل بدید **نور ایان کی**
جون اندی خلیور کعنز دیخون ایلدی ستور وضع ساین او زره صومعه
زاهد خاین کام مژبل علایق و عواین ایدی ارذال خدا یقد طولی شوره دار
فلشن عواصف نخوت و عواهر کبر و رعونت اسدی و تیله هوای سر کاهن
پنج درخت اندیش شبانه کسدی و احکام قصض و بسطی موجیخ کین اسد
دکمی با صدری **ب** هر یک بخ دیرم که بارن ترک ایدم سود **ک** صبح او بیخ نازد عشقند
یز غونه اسی هر شنی کویم که فدا هر ک این سود اکنم تازه میکرد هوش هر سو کلم
القصدر آهد جانو للرجب ریاست مایل اولوب عن صیم القلب حکم سایه
معلق اولدی و امور مملکتی استنال قصد ایوب امراء و وزراء عللر
عزل ایدوب کلدرک قصل قضایاد بجاده عدال الدین عدول ایده اولد
آنان رعایادن بغضنک قتلنگ که بحسب الشرع منوع و حرام ایدی اقدام
ایلدی و رنه معمول در کار باد شایه و اربوب زاید کرا یدن تقطم اندیز
باد شا، حضور نزد اول مظلومک حالی معلوم و لینج قضیه لری دارالقضایا
حواله اولدی و حکم قضایاء قضایا بوسوال او زره فعاد بولدی که زا
طین قصاصل قتل او لئنی بیور لدی او لقدر که شفناک تو ردی و ماله ماله
و عده لر و بردی مغید او لدی خدمت خالی صحبت خلوقه فراینک
شامیله در طزم هملا که که فشار اولدی نیت دنیادن ای بر لدی دولت عین
دھی میتر او لدی بومتی اول اجلدن کتو ردم که جون بندی خاب
خواب الییدن یوز دو نورت جانب بار کار باد شایه قتل کار اید نرم
و خط طفر مان خالقعن باش چکوب خدمت آستانه مخلود بکش اندر دم

هر عذاب و غباء لایتم و هر باد و غبا مسخر **ب** ه بلاکه دیک سزادارم
هرمه دیر مک یوز اول لعد و ارم دمنه جون بو فصل بر اصلی نظر بر اندی حصار
مجل انک بخلافت بیان و فصاحت لساندن متبع اولدی لیر نزدی
سرنامی زانوی ننکرده قویوب منحو اولدی که دمنه به نو جمله جو ابر و بز
بو امر نه مردن شروع ببور بیانه کوش که جمله طائمه او جو شدن مزین نزد
اخصاص بولمشدی جون اهل مجله مسخره مد هوش کور دی دمنه متوجه
ایندی ای مغلوك مذمت زمزه ملوك سند نحد کند بلزه مدن که املک
فرق فرق سیاں **سلطان** ظل اسدی الارض ناج کرا میتد سر فراز در اول
باد شاید که داد کسره و ریعت ببر در او لم ببر ساعت عزی المنش مل عاد
ببر ابر در سیا ده نیسان هراب عبادت و تماجر اران ولاست کشته که امدن
جوچ کسه لر برع مقتصدی حرمت املوک نصف السلوک خدمت سلطنه
بیل بعلم شل در و آنی بسب صلاح خانم و سبیله فلاح عافت اکلشله
اول جلد دن حکایت بیر و شن ضمیر بحال شا به عدل در دمنه آسن نار
اولدی که بکو اول شد اول **حکایت** سیا کوش ایتدی روایت اندیز که
شیوه فارس ده برشیم و ار ایدی که میان فارسان مسنان د لاسدن کوی
کشته دکر امنی جو کان بعثت کتو رسیدی و کوشته هر ترک ناج ترکن بیه
ببر بزه و فرق فلک هنفیه بیور رسیدی **ب** بشت پای او هر شر عالم خاک
ترک ناجن بیور مشر افاده که اکا بیر و شن ضمیر دیر لردی جون طنجه
کرامانی اطاف ددم و شام و حلبه ملتشه و دیده به معافمانی اکناف
دیار ترک و بخ و ععبد مشتمه اولدی **ب** کون کی ده طویل دی شهت
شیخ نور دیر دی جهان طلعت شیخ عفای عراق طفای خراسان

کله و دمنه حارس از

او زر، میستن در کنگان شهادت احوال محال را بقدیر جو بزم ماینگرد.
 ملاقات یوم مکافایزه میسترا او لور و مصاجحت خود را صانعه وجود
 بولور کلید ایزدی ای دمنه دیده کل کبی داغی بن عقابین عقا به همراه ایزد.
 شکنخ اید پیخته نازم و حق هر چی کنم اید و بخانه خدایتی فیضه و دیوار
 صدق و استناد متنی هدم اید. فرم صور عدن داشت واقع حالی تم مزجده
 اعلام اینک لاد مرد بقدره که منافع و مصادر داعیانی او به صلاح
 بود که کنایه کار اعتراف اید و مصادر این جراحت افراد اید و نفسکش
 توبه و آنابلک کرد اباب عذاب احزنه خلاص قدران که عین الیقین معلوم
 در که بوضیعه دستک برای خاک هلاک اول که کر جون چنانکال دیادن
 رئا محال در باری کنید و کی چنگل عقاب عقا به کرفت را مدد و جون
 خمامه ظفای دشرا بآن عذاب جمع اینک مفتر در باری دارالملک بناد
 شور ای عقابین جاشنی طامن دمنه ایزدی بو خضوع صدر تأمل ایده بن
 ان شاهانه تعالی خاطر خطور اید فی قصو رحبور مو خور طیور کروی
 اید بوباید. هر چند که نسک اید سنک اشاره نکسر اینیم و بو خصوصی
 خل صدر. هر زلاید که کرم بر قدم سنک اجاز نکسر کنیم کلید مغوم و دهوم
 دنوب کنید و توتف ناب نب و اند و هم گنوم دلوب بالین ملامه باش
 قویوب یاندی اول کجود بناه دک نفل و اضطراب اید و بعلی السحر نقد
 جانی متعاقنی اجل دران اندی ^{لهم} دفت و چندین ارز و با خاک برد
 اما اول زمانده که کلید و دمنه میاند و بقدر میانه خاور واقع
 اول سیاعدن بر بسی زندانه محبوس اولوب برگوشه ده بایورد
 جاری اولان ماجوانی نیز و قطیع اغتشی و دفت فرسته کرک اوله دیو

که خط مجذب اند دل و صادقان نزکستان عاشقان هندوستان کی
 صدق و اخلاق ملده امن اختصاصه ای اور دل اتفاق ماوراء، النهاد
 بر در و لش خربت اید راحم زیارتی تصمیم اید و بمحنت عظم و بلا
 ایمده نواحی سرقمه دن دارالملک خارس کلیدی لا جرم هر کس که بای طلبی
 خار نیعبد افکار اندیه امید کل مراد دینیه ^ب جو رخار فتنی بلکم کل
 اندیه ^ب آگر لازم در که جمل صحبت کل اندیه ^ب بلکی کوست خار محل نکند هر تر
 آنست که بکسر سخن قل نکند ^ب در و لش مسافر قطع بادیه ^ب حمایت نکن
 کعبه ^ب امن و امانه نیشوب ^ب باد بل خاک آستانه ^ب شنی نیتیل اید و ^ب
 دست طلبی خلو ^ب باب کرامت ماینی همیک اندی خادم خانقاہ
 چنوب کور دیک بر در و لش غریب در اندی برخطه نکل ^ب بلکه حضرت
 شیخ ملازمت سلطانه کندی فدوی و فتنی فرید در و لش چون مدارس
 سلطانی اشندی ایستادی ^ب درین بونجه دا آه در دود شوار درینها
 بونجه در دین بسیار بر شیخ که اهل دنیا سلکه سلوک اید و بیهودی
 مصاجحت ملوک اید و مسخر و خانقاہی ^ب عینی عبادت خانه ^ب الهی
 قویوب خدمت آستانه ^ب بادشاہ کید. بکا آندن زفعه باب میسر
 اولوب نوجیل صواب طیور اید ^ب آرزو بود که میرم جو سکانه ^ب
 قدمش خاک سدان همه امید سیکبار درین ^ب پس خانقاہ مدن چنوب
 جانب بازاره واردی و کد و دست قل عخشوشندن که کور ^ب ریاضته
 ناب بولماش اید کم عیار لک سکه سن بشیخ نقد و قند اور دی و سر
 ظنی سبیل کوکلدن آنک حالت افراحت و شرف ملائمه ایاد اعراض
 کوسته دی ^ب ای سرعی که کی کندری برگزد را ب ^ب مارا کم غرفایم چه دانی کر

وافع اولان **طهان** بی خلطا و جبطة حفظ و ضبط اندی **ع** به سخن و پی
و هر نکته زمانی دارد. **جوان** صلاح او لک سر بر زرنی جمله شاه سیاد کان
بینه زمر در نک اسما زدن عایان اولردی و دمندی سر روی و سیاپنه
شب چار زان خعاد. سواری و پنهان اولردی **بیت** کورندی هر پانجهون
رخ روز. **جالی** اولردی آن ایلک دل نزدز. **ین** مجلس نظام قائم او لووب
قضاء احصار اولردی **دماد** شیر حربت و مدد اعاده البروب ایند
ای جان مادر ظالمکاری ابعان مظلومکاری قتلدن بدتر دبر کردار ایلر. احسان
نیکو خار ایلر اسائمه برادر **در** دو وضع الندی فی موضع السین بالعلی
مفتر کوضع السین فی موضع الندی **بیت** نکوی با بدان کردن جن است.
که بد کردن بجا نیک مردان. **هر** که که خاد ایلووب بر فاجری خود رن زنج
و بر ظالی قتلدن جو ایلد نسن و ظالم. اندا ایلد شریک و عقاب عقباد انلز
شارک اولم و من اغان ظالما سلط الله عليه و عبدی ایلک حصنه. طلوز
کلوب بد مکن و بار بدان هم مشو. **وزید** کس خوش دل و خرم مشو.
شیر قضا نه بوردی تامنه نک قصبه سی فضل ایمده. بیچل ایدووب
جنات و دیانتن هر کون نه طار او لووب علی التفصیل پایه سر اعلاء
عصف اید. **لر** پس امزاف ایام و قضاء و حکام و حواص و عوام اوی محجع
حاق و محفل عامر. **حاضر** او لووب فانی القضاة حضار مجلس متوجه او لووب
ایتدی ملک دمن نک حالنی تفیش و بحسمه. اوی ملکم اویلر عصوی
تفیش و بحسمه. **حددن** زیاده مبالغه ایرووب بیور دیکه تابو ملک چهاری
غبار بشه غوا اولیه هم ایز. **تعرض** او لنه و ایلک حصنه. احضا اولنان
حکمه. لازم در که شرط عدالی مرعی طویوب جاده انصاف. جان اعضا

دن

میں و اخراج فلسفه پس هر بیکوز و ایحد که بو باید. هر نزد و اتف
ای سکو ز کنم امیوب اظہار اید رسک که بونک صنعت. اوچ کلی خاپدز
مندر جدر اول بیکه حد میعنی و ظهیر او لووب لواره کلیه صدقی اعد ایلک
بم دین و شر بعدت قدر عامی و بم این مر و نز. حرمت مان کلامی
و آردز اکجی بود که نبای طلبی میتو و خانه اسکنی بیعنی دا هیل تقد و برو تلپیں
پایمال و ارباب عذر و خانی کوشمال ایمک موافق و خانی خالق و لام
طبع اسراف خلا بقدر او جمی اصحاب جور و فساد و ارباب عذر و افساد
خلاص او لفک نفع کامن و فایر سی کافه ای ایام عالم و شامل **جون** خلام
آخ اولردی **حاظ** اولن جمله دخونش ساکت او لووب بیچ بر جانبدن جو اید اک
خطا اکر صواب صادر و ظاہر احمدی زیر اک دمن نک بو فعله **حاظ** دکل
ردی کان بجز دایله بو کلامه اقدام اید مر بیکه میادا آنلک قویید بحکم
مرتبه امضا بیتش و شاید که خلاف حق بر کل ایه آق دم معصوم بایث
اوی **جون** دمن بحالی مشا پد. اندی باع ارم کنی کو طلقن حرم طویه
اما علکن لرکی بوزن دریم اید ب ایدی ای اکابر دین و دولت و ای
شا په ملک ملت اکراول اسا داولنان نهست دن ساحه دنم بری
اوی سر زک بو سکو تکوز لکو کلم شادا ولیدی و بو باید. وافع اولان
سو آلم جوابد. **حاموش** او لکوز ایله بوزق کو کلم اوی ایادا اولیدی بنم
بی کندا اوی دغز بود الدر که جمله کوزک زبانی بو حضو صدر لالدر ایابی حرم
اکر مقدوری مقداری کند و امر نز. سی ایله معذ و درین سر زین
نکلیف اید ب تخلیف اید رم که سر زن هر کمک که بو کمتدن کلی و جرفی
بر نزدی و اتف اوله کنم ایمه سویله ایاد ایحد که جان اعضا فرن

ابن اسحاق رعایت ایلیه زیرا هر کس نک که قوی نخواهد
باشد. نفس فاطح منابع سند. اول لازم در کم مسی شهادتی طلاق داشت
دویم باطل او زر. او بیوب صدق و اتفی یعنی کامل او زر. اول نا اذنا
در این مدل النفس الشہد و محیل عامل اول بود. اد اسد کی شهادت نک
جز اسی عاجله. و اجله. اکا حاصل و اصل اول هر احرکه بخی طلاق و شبیه
و مکان مجرد لامعروض تلف و موضع هلاک است. اول جوانی بول و اول جوانی
بسی اول که اول طبیب لی علم و عمل او مقدم قضاۃ استفسار از لر که
نحو اول مقدم اول حکایت دمنه ایشی روایت ایده از که به طبیب
و اد ایده پرایه بخوبی دن خالی و سر برایه و انس و در دن خاری بوجلد
ایلیه خلقم طبابت ایده بمن طبقه. دعوایی حدافت ایده ذی اکرج
که بسیار خاره عالمده اول دلخی طبیب ایده آن عالمده بی هزار و علیه بی نفس
ایدی شخص امر ایش ایده بمر تمد نادان ایده که صد این ترسی
پیز غلام زدی و ترکب معاجین ده برشنا بر ده. جا هن ایده بکتریا قاره
سم هن هلن فرق ایده مرزدی معرفت اددیده طبایع عصب و معادر
عفاقت دن غافل ایده و مکیت اعدیه و کیفت اش دن عام لا یعنی
ایدی سب بر علاجی که هر که جلا او دیده بکر نزدی روی حیات اول
شدو. ده برشند. جمالت دکان ایشندی و مرآع اعماق ناس هلاک
خون صاحشندی و صحیه و عیل و عزیزه و ذلیل اول طبیب جا هنک شریعت
ایشندی نام موافق علاج عمارت اعماق خوین خواب ایده کا و قصی روح
ونفع اشناحد کویا ملک المؤمنون خام تمام و ناب مناب ایده سب
با وجود قاعن ارداح مثل او طبیب هیچ حاجت نیست که را بقی خواهی را

ایین شهاده از بن حسروان او زر عقد نکاح و سوره زفاف بیور و ب
بیت ماهی اندی افنا به میمان زهره ایل منتری قلدری فران اول ایکی
آخر سعدک معاشر نشدن صرف دهد بر کوهر شاهوار منعدها ولوب اول
سرور فقار کنکنگنار منکام وضع جلد بر عارضه دشوار که فراوله
ناچار معابط اجون اطبا یه مراجعت اید با ول طبیب دامی هرم باشد
دعوت اند بلبر و عرض مرضی اکاعرض اید و ب بر موجب اذالمک المرض
فالمعاجله في المعاجله معاجله معاجله النساں ایکه بیل طبیب جاذن دنی
مزاج مریضه موافق علاج تدبیر اید و ب ایندی بود ایه بردار و بیل دوا
میسر در که الهمه آن دیر لشوبیل که ایندی برداش مقداری کهنه اید و ب
حریدن بکوره لرد بر زمشک بستی و عود فاری اید خلط اید و ب فائیز
ایله شربت اید و ب اجوره لرقی الحال مژبور اندن ایل اولوب شفا
کلی حاصل اولم بود ادو کلرچم فلیل الوجود در اما شربت خازن بہایونز
بالعقل موجود رغیره خامدن بر ظرف اید بعید او لنس و اکا ز خالص
بر قفل اور مکشیر لیکن بکا ضعف بصر سبیل ای بول بلک میسر کلدر
اول زمانه طبیب نادان دنی آندر حاضر ایدی ایکی اول دارونک
اسکی درسکی و وضعی و ظرفی پیغیر معلوم در اول اخلاق ک ترکیت ترتیبه
حیرک نظری معدود مدرپس بر موجب فرمان شاهی شربت خانه و اروه
حقد مریبوری صفت مذکوره او زر نیچه قلدری چون اول وضع او ز
حقد لر منعده ایدی دار دی مذکور نیزه د عاجز فالدی و تشنجی ایندی
اول حقوک بر فی الدی اتفاق اول هر آن دید کلری دار و دکلری بلکه
بر مقدار زهره لایل ایدی که شاید هم اوله دیوال ظفره نخو طایه

حقد اجوب اچند او نزههی سایر اخلاق اطلخ طب اید و ب و صعندر کور
او زر شربت اید و ب مریض مژبوره و بردی مریض چون اول زهه تلخی
نوش اندی جان شریندن ال بویت غاشای عالمدن کوز بیهوب
غوغای جهانی فراموش اندی بیت کوزن بیهودی غاشای جهاندن
فراغت بولهی غوغای زماندن ملک اول حالی کو بر بیک سوز فراق ایش
نمایندن شعله ایهی فلک ایش بیشتر دی بیور و ب تابعهه شری اول
طبیب نادان ایجور دیلر انک دن خمن جان کو بیند رب جماع زو حنی
سو ندر و ب مزهل وجود دن وادی عدم کوچ و دیلر بیت نیکو متلبت
این که هر کوید کرد برباد کری نکر دسم با خود کرد بیمنی کتو ردم تا ملک که
هر بزر عجل که زمین جهنی او زر زرع اوله ب مراد و ب مریز و ب فضا که
کلان کان بخود دن کشاد بوله دف صواب ایه میسر حضار ب مجلس دن بر سی
ایندی ای دمن سند جست بیرنک خواصه و اضیحه و لوث بیرنک خواهه
در و سمات طبع و اعوجاج هر ایک شکل و مقاومت بیران با مر در فاضی الفضا
ایندی بی محمل تعصیل لا بد و بود عوای اقامت دیلیل لازم در که بلا میمه
لکام بی ف و عذر و دعوای بی خذک اکثری در و عذر اول کمکه ایندی علما
فراست شمار و حکلای حکت اشتیار بیور مثل در که بر شنحد که
فامی فیصر و بیعنی بیعنی بیسری سندن صیزه اولوب کوز ایندی حکت
و اصلاح دام و بور نه المذاق و اعوجاج لازم اولم و کوز ای ایجور
کر و آنی طهه چف و متصل تعییب حد ق اید و ب همواره اشغ
بعد الیه ایک ذات نامبار کی بمحی فصاد و مکروه مینع حیله و عذر ایونی
مقرر در علامات مژبوره بجا همها بونه موجود در و امارات شد

و جز اصلیه حالت منفعت داشت آیندی احکام المیذه امکان بدل
و خرایمه حالت معمول و مداشت مستعد داول حضرت افضل اللہ
کان سهو و غلط و خطأ و دلت محال **ج** غلط و کاو بر من تو رواست
بر جهان اوین غلط نرود بودید کل علم دلیل حق و بیان صدق اوین
پسراوله و اینک صدق فی لزین و صوابی خطأ دن فرق این و باظل
غیر اینک منصور اویل خلق علم اهلیار حقد شاهد پرسی همچنان این زاد
فضاهه دنی محکم و مراجعت دن اسوده اویل غوغای حضما ایل شلن
اغزمه زادی بویل زنی بغزی لازم کلور که بیچ بر سکو کار شاد مدهه لاین و بید
کرد آر قیح و مذمت مسخ اویل زیر اک بالفروته معلوم در که اول مخلوق
که بعلام سلر دن جن اف بینند اینک صفات خطرند و قویزه بعلامک
لواز منی کلز دن دفع قدرت زناد خلقیش معد و مدر پس بو حکم کرسن
بیور کسن لازم کلور که اصحاب جزو حسنهات غواب ایله بجازات و ارباب
شره سیاست عقاب مکافات اوین صفات احکام شرع و عدل دن خواهی
دلو جایت که نفوذ باست بکاره است اویل نور بعلام مقتضای اویل
دفعی حز امکانز اویل اینک بیبله بکار نافعه و عتاب اوین کرک کل که
مصادره و عقاب اویل **ج** مکن درین بجهنم نزدش بخود روی جنازه بروشم
مید هندی مویم بس بنی ایلک فتو اکلیه ببلادن قور نلام دبو مقدمات موجیخ
بو و رط دن خلاص اولدم جمالتکه بر عان با هم و حاکمک دلیل طام بونه
اینک کم بو اصل افاضل بینند که هر بر عایقیع فضایله و بو خلیل ایل علیه
که هر بری عقل فاعل و رأی شامل ایله میان حق و باطلی سیف صارم کی قاطع
و فاصله در دعوای دروغ و کلام بی فرج و قول بی جنت و مدعای علی بینه

جرأت اینکه غایت جمل و غواست و زنهاست حق و غبا و نک اهلیار ایلک
ج پسر جز از طرح سخن ران تو دانست که نایک است نادانی تو
دمنجون کلام بی و جمله ایل دناب و مروی کلام حضمه بونسی اویزه
جواب ویردی حضار جلسک هر بر سی صوت کامنوت درج دنلزه هار
سکوت او و دن تعاولد د برجوف کلامه اهدام ایده مدیلر قضاه ین
دفع مجلس ایده ب امر اندیل زناد مدن قبده و بند ایل زناد ایلندیل و مجاوا
نیزه و قطب حضرت شیره تغیر اندیل **ج** ایل دن دمنه زناد ایل زناد
ایلی **ج** فودیل کلبه احزان اجهه جون دمن زناد کردی کلیل نک بر دوی دار
الهاروز ب در لردی زناد او کلذن بکوب کیده کن اتفاق دمنه ک کوزی
کوزن ز راست کلی حضور ز دعوت ایده ب ایندی ای بار عزیز خلی
زمانه ز که احوال کلیل دن جزدار د کولوز امیده و ار ایده که اجانا ایام
خندزه بزی کویردی و بوبد حال منکر ایلک پریشان خاطر دن حالی صور
ج بار محنت دمنه بار کرک غصه و قسے بیگل سار کرک سن ایون ز
خر بلو زن و کلید کن ز و جمله تو جهه ایده ب اهماله ز طلب عذر
فلو زن دوزه ب جون کلیل نامن اشتدی درون دلدن برآهه جانکاه
اندی و خواره دیده کریا ندن سیده اشکی دوان ایده ب اندی
ج دل بشدا ز دست دوست راچحوم نطق فر و بست جان خود بگویم
دمن روز بیک بلطفا ب د اضطر ایندی برا التهاب اویل بکینیت حان
و بیک میان افعان صور جن روزه ایندی **ج** جانها ماسوخت ز بیان
بعدن بیوچ کیزه ایم و ندارم مریم **ج** جون شمع بسوخت رشته جانم زناد
وز سوز رسنی می شوام زن دمی **ج** ای دمنه اول بار کرا ای سرمه زل قناد

داراللک بنا بر حلت اندی و قلوب اخوان و باران داع بجز آن تو بوب
کندی بست ای مهنسان اه کبی بار باندیم در دست عم بجز کفار باندیم
دم ز جون کلید نک فاقی خرین اشندی بروش او لوبر کسد و دن کندی
بجز مان مد هوش با تقدن حکم بعلی با شن کلوپ بکبی جوش و ابرکبی جوش
ایندی و خطوات حرارت دجاجات عربانی کتوان الدزم الهرع و تعاقب
الویل علی الرزق چه رسه روان اید و ب سوز بیاز و نامه جان کذا رایل بو
نوهر اغاز اید و ب ایندی بست در داکم بخ طلبن شادی بر بیکشت دلخوا
شاخ طوب بار و زمانه ای دل فغان برادر کار آم جان برفت ای دیر جون
سیار که نور بصر بایز دمن جون جزء و زاری و فرع و سکواری مبت افراط
بلشدیدی رو زیر پند و فتحی و نسلی و فخری باشیوب اندی ای دمن
معلوم که کلید که موقع دیوان ازل افاد افریده دن هر داکم منشور
حیان طرز ای اجل ایله هر قوم بلشد و نیاش صور کنات نعنی شباتی
صفیت علناء کل نی ها لک الا وجہ کلکی ابل سلک شاهد جکشد استاد
کار خانه قدم هر احد که قبای بیان و از عدم ایله مطریز اینشد عمار میوز
جهان هر موجود که بیان وجودن اساس فنا او زره نبا و هر شد فقط
تاغلک عمار این میور شدبی خارعی یک کل شادی بیان زندگانی کس نیافت
کلستان عمر از دم غزار و دربار نوبهاری خالی از باد خزانی کی سراف و بور
شربت در که قوم ایلک لاز مرد و بارعنه در که جلد مرد چیک داجی بز خد
حضره دن غریبد مردم منبع در و بودا عصمال دار و دی تخلد نیزید دوا
حال بست صبور که بودن کین در دل را بیرون صبور دوایی بیان شد
دم ز بخلانی ایلا مستحبه و مسلی او لو ب ایندی ای رو ز بوماگز قدر

جز دفعه ابدم و فغان و فریادی مرتبه افراط بیشترم هنوز حق ادای
داجد مقشم که کلید نم مشقی بارم و ناصحه برادرم ایدی تجیع جوازه
اکا پناه اید ردم و طلات روز خارد آنکه رانی و تدبیری و نصیحت زنده
ایله استظهار اید ردم دل هشیاری چهراه ذخیره ایدی که هنقدر اسرارم اند
و دیعت و نزدست در دروز خار عیار اکا وصول بولم دی و جاسوس
زمان چند اکن اونک بسرا من کردند دوران قد نیو سنه مطلع او ز
دریخ و هزار دریخ اول یار همراهان سایه شفعتن بدن دوراندی
وحیف و هزار حیف که زمان خانه دنیا دبی رفیق دبی بعدم
قو دی کندی بست با کم کویم ب ایس محروم رازم غانه چاره ساری
جون کنم جون یار د مسازم غانه من بعر بکانه خیانه نزلت
و چاشنی زند کایندن نه حدادت میسر د اکر بونکاده اقسام
غواص انداد که او لذک کالانعام مهنوں انلرک حس حال در بعضی
حالات دادنام فطور اتک اتفاقی اولیه همان دم کندی بزغم و
تیغ المکدا ولدر درم و تهالک رنجن و لی کسلک در دن قتلود
ز برآ که بود رطی خنثه که فغار اولدم بسراز صادق عجیبت که شرطه
مطا هرت و ره معاونتی اولیه بکه کن رخدان کورنک محال و حال
نجات اریک نه احتمال در بست این دم که از کوی امید آواره
باید شدن جون چاره ام از دست رفت بخار نی باید شدن دوزه
ایندی ای دم اکر کلید نک شمع بتعاسی باد فاید مرد و هلکر ک
حیانی هوای نادیره مر کلم پسر مرد اول دست بکه شه که سایر بارانک
نهال احتمالی تازه دسر بسر در بست نخواز کر زین چن شاخی کلی بز مرد

روی نسرین ناز است و زل بسیل ناب دار دمنه ابتدی راست
 سویلرین بعای ذات شریعکله هر خلک ندار کی میسر و دجد طی عکله
 هر خلک تلا قیسی مقرر در من بعد کلیله کی بر صادق یارک و برشق
 بر از رک یلی سغد بی لطف اید و بحزمت اخواه خوار قل روزه
 نشاط تمام و این طما لا کلام اید قدم حزمت از رفیق اید و
 ایندی بن بو انتد رهن هفت اید و بلوای عیش قدر فی رزو و
 رفعه یقشد رک بلز نک بود و خادارک بو عداینک غور نک عهد سین
 بخ خلک بله و بنم زبان دعا کسترم بونعک شکرید بخ شکر بار او رفته
 بس بر بریل مسا فی اید و بخطوه بیت و صفای طویت حفظ عهد و
 تجربه و همان ایحانه توای عقد اخوتی تاکید و تشبیث اندیل بر بعد دمنه
 ایندی فلان موضعه کلیله اید و فیضه مزادار در اکبر طلب بخ قدم بخ
 بیورب ای بوله سین امید رک دنیاد سعید مشکور و عقی و دشای
 و با جور ادلا سین دوزبه دمنه نشان ویرد کی مکانه و ارب دفسه
 بولوب کنور دی دمه کند و حمسن افزاد اید و بکلینک نصیب سن
 روزبه ویردی اتحاس اندیک هر کا در کا پنیر و ارب اول در کا هر
 اسرار و اخبار دن هر ز بولوره اندن بی اکا اید سین روزه دمنه
 نوک هولن بقوله فجه و میند قلوب تاد منه نوک و فان زمانه دک
 شرط معروف دی مرعی و عده مژ و طی معمول طوندی بیت شرطست که
 شرط رانه هر مز برگون مادر شیر خلوب علی الحج سرین جلس کرن شه
 دن جهر صور دی شیر دی صورت فضی اول و جهد که فضا ترن عصمه
 عرضه یتشنی شیری حسن تغیر به آینه؛ ضمیر مادره تصور براندی مادر

دمنه که هرسوار صورت صوابه جواندن و کلاتنک آب و مانده
 شیرک الجزا بندن حباب و ارسیداب اضطرابه و شرمشال اش
 انتهایه و دشت ابتدی اکبر بوبابد کلام اراسته اقدام ایدم
 سخن درشت اولدعنی اجلدن بحکم الحق مر کام رای ارای ملکه
 تیکلکه کرک کرا همال داغاز رخصت دیرم جانب شفت
 و حقاون بادرانه دهل و منای فارکه کرک شیر ابتدی فرع ابواء
 مناصحت دیمیل و مجاہا و شردارای رخصت یعد رنک کلام
 نصیحت انجامک بی شبیه شایه تهمت و ممعنه دن دور در مادری
 ابتدی حال بوموال او زره او بحقی ملک کندی صدقون و باطی
 حقدن فرق اتمید و کند و یه خیری شردن و نفعی فردن نکر خلود منه
 فرست بولوب فتنه لری پیدا اقلد ک افهام ساقت اینک تدا لغذ
 قاهر و رای صایب اینک تلاقی سندن عاجز فان شیر ابتدی
 مادر هر بامندن دلرم بوكون بونزه حاضر اول و احوال منزه عیان
 دقتل نافر اولهت یدک احوال دمنه سنک حضور کده فصل وله
 بس فرمان شیر بندک او زرمه جاری او لدیکه رسما سابق او زره
 یشد حکام او لالر دجمع عامده دمنه ک تغییش امر مز اهتمام
 قلاب نبر موج کلام اشراف اعیان اکابر و ارکان دیوان شرده
 بجمع اولوب نفات همان فضل روز سابق مکر خلوب حضار
 جلس دن دمنه حقنده شهادت طلب ابتدی هیچ برگشته اینک
 باشد سویلری خرو شردن بر کمکه پر کله در میان اندیمه فانی
 القضاه دمنه یه متوجه اولوب ابتدی اکرج ک حاضر ظاهه طالری

سند است مقادی دارد اما باطن آن جمله مسند حیان نکه متفق المعا
 بوعالله سکابو طایفه میاند زندگانی تصور محال در حال سند صلاح
 حال و مالک ایق و اوقی بود که کن همک افرار و جمک اعتراف
 اید و بشرط توبه و ایابت به نفسکی و رطبه عقوبت و عذاب
 اخزندن خلاص قلاسین و سکام کدن احد الرأحیین حاصل ایت
 مرادک پیرز و اصل اولاسین و یا بود که خلقی محنت شرکدن
 خلاص قلاسین و زندان محشی خلاصی بولاسین **بیت**
 زیرکان کویند کاندر مرک جنین راحت است و زیبیان این سخن
 بر خلقی منت می نمهد کفته ایز ایکس که پیرداز و پیردن نیست حال
 یابدی باشد که خلق از جور گرفتی نمد کرنکو کارست ازین زندان محنت
 دار بهم و رب از لیش است خلق از محنت او وار هد مامک آراری
 نیکو خلقی که با اهل زمین هر اد و زند و اوراد در دل خبر جا نهید
 بوندن عیزی ای دمن کار کنا همک اعترافی جایز کور پسین ایلکی فضیلت
 عظیمی برده خایز بولاسن او لا عتاب بعضی خوقدن عذاب دنیا
 رضا و پیرب دارتعاب و سرای صنای فنای قضای رضا او زره
 ترجیح ایلکین نایا حسن تقریر و لطف تعمیر بلاغه که زبان ایور
 نکد و کحن کسر کلد و براغن کون کبی ظاهرا یکن و هرسو الی بی
 جواب لرک دار یکن نه نکه دلبزیر اعتدال ایز قدرت ناد ایل قدر
 ایکن جانب اعنت فرن جناب انصاف میں ابد و ب طوع اجیا
 اعتراف ایلکل سند ضلال حدادت و شهادت که فرط صدابت
 و هراسنک پین الامام علی الامر والشور والاعوام الشهار

تمام بولوب بوروز کار نباشد ارد کردار
 نیک دد کر جین پاد کار قور کبدر بیں ای دعنه ارباب عقل
 صحیح قشت بو نکه مکشو ف و واضح در که نیک نام کلکه نات هزار
 بار برنام لکلچ لقون مرغوب در ایچ در **بیت** مردن کمی بینید
 فرجایی بیتر زنگی به بندانی دمنه ایتدی ای سجاد زین خواه
 شریعت کنان کان ایده تیر قضای هدف مهنا یه کشاد و پیر منلر در
 فرض ابدیم که سرز دعوه رویت حق هرچون مانع اولوب جلد کر
 قلش بیم حقد سو مظن واقع او نین کند و حالم بلورم و یعنی یعنی
 ایله برآت ساحت ز متم معا یز نکورم کشی کند و نک بندان جرم
 یعنی اخک مین و م و تجین اید عدم ایتک نه خادع شرخ و فویله
 موافق در نه ضابط در طبع مستقیمه مطابقی وجود که سریم خیان نه
 ظن غایب دعوا اید کن بی ایض قاطع قتلی رو اکور مرز دین صدقه
 داستقامتی جرم و یعنیم دار کن کند و هلاک سی اید و ب قتلی بخ
 راضی او لم و ایان سلم که راضی او لم عندر اته نتا دیل ایده راضی او قو
 دلائل عو باید کم الاتکله خطاب نه جواب دیرم یعنی یعنی
 بیمور که بیچ بر نیک بیم بیچ اول حقی یو قدر که بیم او سند
 وارد **بیت** اول فعلی عیز ل حفیز جایز کوریم و نزیب هر ده
 اکار حضرت بولیم کند و باید بیز و آکورم **بیت** من اکر خوبی را
 نمی شایم دکر ایز ایچ سان بکاریم ای فاضی بوسوز دن فارغ اول
 اکر جکلام کنیخت ایسین اولی و ایچ در واکر فعل و قوی
 فیضت ای مقتضای شرع رسول شعلین فخواج قاب قویین

صدر صفحه صفا مقرب بحقیقی محمد حصطفی جانشین از نویسنده مادر
 و جهاد بار با صفا بی روایت بود هنر را سیبی در **بیت**
 اکرخواهی که در عالم شوی باعترض و حرمت که بی روایت مادر جباری
 احمد مصلح زیرا هر حاکم که فضل خصوصات را بر کل کسی نهی قاع
 اوله و صیف سارم هنایه بسیز او لا کلام امنز هزل و لغودن
 احباب و اجداد و خطاب و سیول تقدیم احنا ب داعم افسن لار
 بو عجید که حضرت حقهات شکرید که عدالت موصوف ایدی و استفاده
 مشهور و معروف این نیم ثبت بخت و خوش طالع بعضا
 در که بود اصره . جانب احیا طلن مایل و کندونک طنی سایر ارجاع
 کاینله خایل اولوب دیر انصاف استفاده علت اخراج دلخوا
 باطل او ملشد **بیت** طب سرای بود سرکان میورت . جانع دل امیدوار
 من باشی . کلی چو تو شکفتست در بمار جهان . روایود که محمد خاره امن
 باشی . قصهان خلکه داشت دری که قبله فضل کسری و پسر برود
 اندر که نوعی احکام مدل مشتمل در بومیله د . بو جمله فتوی سیزده
 هر تقدیر شهادت سکه یقین ایله ارایش بولیمه دار الفرب اعیان
 عام عیار واقع اولیمه هر کمه که معرفتی او مدعی قضیه شهادت ایله
 اکا اول قضاایت که اول بازدار . پیشنهادی حقهات استفسار اندی
 بتجه واقع او ملشد **بیت** روایت ایدر لر که برمی باز وارد کی
 شرف ذات معرفه و کرم صفات موصوف **بیت** با ادب جان فرا
 با سخن دلبریزی . با خدمتی کران با هنری شمار . بو مرزا نک بره خاتونی
 وارد که حسن و لطفا فتد . افت جان و لطف و هلاحده . قسم جهان

ایدی لب آب جهات بکی نوشین . و دهنی ثبت بنات بکی هنری
 ایدی جشم زرگر کی برخواب . طب می جو رسنل کی برتا بی بوزی
 صان اتش ایدی عارض آب . فرد زان ایدی کوییا ما هتساب
 زهر بار سالیق حمع انتشاری . درخ رفته ایکنزن حال عف و فرم
 ارسنه غلشنی . قرار امشن دکلدری با پرسنه لکش دشتر دکلرنی
 صوی عرض ایز ایدی کند و زینی . که عکس جشم کور میر بوزینی
 بوزن کوره دیو جشم ستاره . کیویل راهمه ایزدی نثاره . بو مرزا ب
 سلی نزه اد بر غلام دیو نهادی واردی بعایت نایاک زیاده
 ناخطا و نامردم دیره سن اول حرام زاد . نظر حرامدن منع
 ایلزدی . و ز آینه بسینه سن اول بد نهاد . دز نکار فرق و فساد
 پاک هوتر دی . غلام هدبو مرزبان مذکور که خرمیند . صیحه حوارج
 طیوره نام زاد او لووب بازدار لیق منصبه متبعن او لکشندی بر گون
 غلامک تر و نظری اول کنک خاماک حسنه شهی باز نه بود .
 او لووب مرغ دلی او لستوره نگ عنق دامنه که خار او لدی
 باز این دل عذرید . برام تو در افتاد . بس مرغ همایون که بتری نظر
 افتاد . غلامک شهیار قلبی اول همایون آشیانک عصیت عشق
 هوا سفر بشوید پردازه کلری که تامه باری که دعوت بغيرن ابری
 کلدری و هر چیز ساعت عفته که تور مک لدی کتور مکی . ضروری حلقة
 مو اصلی دیر تری . و باب مهدا جستی فتح قصد ایده و بت بازدار بر لر
 افسون و افسانه بر کار ابد و بت عزیت تریزه اول بردی دایره
 تیخز . دعوت اندی مغید او لیمو ب و هر چیز . او ل مرغ همایون که

دی

دلبر او آزن و بی نظر اخانی است سر عزم صحبت و بزم شراب
 و زمین ارام و خواب خلودی و بردم انلرک صورت و صلت
 مرغوب ناشا انسه و تکلم دلکش و ترم فرج بخش انسجع
 اندز ز آیده عذر تر صورت لذت کور دی و ز شراب صحبت
 یکنیت راحت بولور دی برمادن صدر اتفاق بلخی دن
 بر طایف خانه امر زبانه امان اول دلیل مرز بان دخن مهانه
 ایچون برصحت خاص دوزب طوطی لری دخن ایز احضار اترن
 اندز دخن ترم طبقیم اول ایکی کلمه ک علم بلخیدن تعليم اشر
 تکلز اغا ز اندیل مرهانه بوعالغاطی ایش جک میخرا و ببره
 باشدیلر آخ ز جایلر دن باش اشغ اید و ب اول حالم استرا
 اد شدیلر مرز بان کور دیک بارانک آتش نشاطی سوپنی دوازه
 ایضاطی اسیاب بی آب دومنی و انقلاب حالم و فرحدن درجه
 انسجام و بندری سرور دن بحضور اتکله باعث نید و کن سوال
 اندی همانلر هر بری زبان اعتصاری بركار اید حصان انکار
 تحسن اندیل کار کرا و نادی و مرز بانک آیده خاطعی تشوش
 و زنکار دغدغه دن جلا بولادی آخ الامانلر بری اهیار حضر
 جی د و واقع حالی تکلم د میل و عبا دن بری ایدی ایسیدی ای
 ایم بریکنیز ک بو طوطی لرک ملعوم کلامی ضمیر میز معلوم دکلدر مرز بان
 ایسیدی بله بیت من بزیرم بشی کلایزرا چه شاسم زبان هر عانی
 بز بنلرک معنای کلا من بلرز اما نغه دلادیز و ز مزنه شوانکیز
 لورز ز باد متلز اید رز سر اکرم ضمون کلامیں بد کسر ایم ز دارز

حیده وا سیده باز حیده بپرواژ کتو رو دی نکار وصال نکاره محال
 بولیدی بیت برد این دام با قعد کرنی ک عنقار ابلند است
 چون طبع خامدن یاس خام کلری و نویر وصال حمالن نایمه ایز
 بخت طینتی و کنافت طبیعتی مقتصاص بخ عرق شرقی حکم کتو ر
 قصد اندی که املک حتسه تیر غدری در کان اید و ب فضیحی باند
 کمرکری میان اید و ب بس برصیدادن ایکی طوطی الوب زبان
 بلی اید و بالغاطی ایکر تی کر من کاد بانویله در بانی هم بکلوکو دام
 بر بسند دخن بودی قلیم ایتدی که بعد کور دم و غرفتن هلال اند
 برقی کون اول ابتر در در سر اید و ب اول لایتم لره بواکی کله بی
 از بر افرادی ببر کون مرز بان عزم صحبت و بزم شراب اراسه
 اید و ب مجلس عذر تر او فرشتی بازدار کهو ب هر یه رکنده بود
 بروی کتو رو طوطیان شکر لفشار بطن شیرین ایده در ایش نفع
 باشلری لر همان اول کلمه بحیم عادت تکرار اید و ب الجانه بغاز
 اندیل مرز بان زبان بلی بلزدی اما انلرک لطافت او ازو سن
 القار است ذات اید و ب بیواته لای او بز و ترعا ت عذر
 همان اول و ب حمن کتو روی و خاتونه حکم اندیکی انلرک نیمار
 اید و انلرک تعهد خالیز مقیم اول و ب کور کوزه ده بخار
 خاتون زبان بلی بیلی و بز و ز شب پرورش و اول دست
 روی دشمنی روسته نواز ش مشغول اولدی بیت نعن را پر
 دم اخ شرم رسوای ازو من چ دانم که خصم خویش را ب پرورم
 القضم مرز بان طوطی ب رسید ما بیل و هزار بان اول دیک برا آن انلرک

بز دخی اعدم اید سر اندر دخی حق تبعیر لطفیلر ک خوای کلامن
 مرزبانه تقریر اندریلر چون مرزبان اهل طلحه زدن بو جوانی نهند
 بهم حضوری طلحه و برز سوره ری سلم او لووب ایتدی ای عزیز
 سر معدود رسیور ک شهد بید کل بو جز بزه داصل او ملدی حالیا چون
 حقیقت حانه د قوف حاصل اولدی دخی عذر و برها نه بحال قائله
 بهم ایتمد دکلر که اول حانه د که بر عورت زن فعل حرام صادر او
 ازد افاقت جایز او لووب اول مقامده خود خواه داکله طعا
 دلوش شراب طلاق اول بوكفت و کوا اشنا سند غلام بازدار
 او آز بلند ایله ای خواه بزر کوار بو جز ک حقیقتنه بند
 مطلع در و اول کاف فنتیک حقنده طوطی لرک مضمون کلامی
 مطابق الواقع بست مکرر کون یوزی آینی در بان کورب
 اولدی قشی یا یادنی فربان فالوب زلف کندن زده کر فقار بوبی برخ
 او لشی هوا دار کورب سبللرین آشفته اولدی د ماغی دود
 سودا بیله طولی چوار دی عاقبت او ز وصال ارشدر دی
 وصال اتصاص مرزبان همان مجلسدن طورب عورتک قلنمه فربان
 اتری خاتون دخی اکار سول کون درب ایتدی ای قهرمان کامران
 کر رو او کورسک هلاک و کرسزا کورسک امان سیع فرمائی مصداي
 نص قاطع در همان ایا او امر ده تا ف د تامل و اجدار بیچل و
 غریمناسبر مث اب تقبل من ک در دست توام ارباب شرع و
 ملت و اصحاب علم حکمت جمیع افعاله عموماً و سعادت داده حشو
 تانی و تجربه بی واجب کوره شر و اکم قتل اسحق اقام ادنه فر صفت

باق در و اکر عیاذ باشد برسیل تقبل بر بی کن امک قباله قدری تسبیح
 او لم بعد سیع چیف و تیغ دریع ذراهه نه امتد تا شیر قلور
 و نه اما مل تدارک سرا نکشت تبریزه کرها چلور و نه سودای
 ملامت د اخلاق او لوور مرزبان عورت اوں حوالید دعوت
 اید ب پرده استند صورت حالی بمنوال او ز رسیان اندیکه
 ای شور بخت طیور حسی انسان نو عندهن دکلر که اندر کلامی
 غرض ایمزا و نه اندر آینه کمی هر زمانه معاينة اید راره ای حکایت
 اید راز بازدار دخی اندر ک مر عاسه موافق شهادت اید ره باو
 کار دکلر که زبان او رکله میسر او لم صراحت کر کن ایست نهان
 کرد استغفار او خاتون ایتدی ای ایم رطف ابله بوا مری
 تغییش و تغییره تغییره را کوره که موجب تاسف در و مورث
 تکلف اما بعد التحقیق قتل دی الجدا اسحق اقام او لم نه محل تردد در
 و نه مقام توقف بندن غضک جانه جانا نتکلف مرزبان
 ایتدی بومه ک تحقیقی ه طریقہ میسر در ایتدی بلخی ن استفسا
 او لنسون بوطی لرز بایز لغت بلخی دن کلامات و معروف دن غیره
 کلامه قادر هر شویک که بو ایکی کلمه دن غیری حرذ عاجز ره محقق
 او لوور که اول ناخف طبی مرادی بندن حاصل او لمیوب غرض نه
 و اصل او ملدی اجلدن اندر بو کلامات نلقيین اتسدی داکر اندر لغنه
 بو کلامات دن غیری کلامه قادر او لوور لر ره بو پچار نک فانی طلاق
 او لسنون دشرا ب زنخانه بکار حام او لووب فانم سکا پش را در کبی
 حمل او لسنون مرزبان چون خاتون بندن بو کلامات اشندي حقیقت

جهان ایدیلر بومشی کنور دمک نامعلوم او که که برگشته بلدو
 نسنه اید که هست جهات رواد کور مرد کی امر علی العیا شهادت
 موجب بحالت دنیا و فضاحت اخزی او لم چون دمنه کلام
 تمام اندی کلام من علی التفصیل تسبیل اید و ب صورت حالی
 علی ما هوا الواقع حضرت شیره اعدام ایدیلر مادر شیر متوقف
 اید کاکینیت عالم و اتفاقا و لیجی ایته ای بسر بود کلو ایجاد
 پسر بسی اهان بوا دل دیکم بولمعون بد کان اولدی مقرر در کم بعد اليوم
 انک حیله و مکری زوال ملک هلاک سکه مقصور او لیسر در و من
 بعد حال شاه سباء او لو ب شنیه ب حقنده که بر خلص و مهر باز
 مشق ایدی اندن نه خلپور کلار بیهی ارا کان حقنده دخی او
 صدور او لیسر در زیرا که نفس خیس دن فعل جیش صادر
 او لیسر در و طینت بوسرشت دن خوی برو خصلت زیست وجود
 کلیسر در **بیت** زبوم شوم تو قع مدار جشم امیر طبع مدار که
 کخشند عن های فعل بار کند بولام فیلم میر عالم نا برا اید و
 دود در از اندیشه لر دوشی و ایدی ای مادر بجا بلدر
 بوزنندن بلدک و قصیه دمنه کک زباندن استماع اید و
 جم انک بکابو قصیه نک سترن بی شبهه عیان ولی تو قف بیان
 ایت **بیت** بود افع اولان احوالی بیان بونه قصه بروش
 عیان ایت تا بسی دمنه نک قتلند فی الجمله معذور او لوب
 دوست و دشمن میا شد ظلم اندکور و غدر ام معذور و مشهور
 او لمیم ایدی ای ملک برگشته سکا اعتقاد اید ب سنی

حال شخص و شرط احتباطی مرتبه افراده بیشتر دی و همان لر منت
 اندی تا بر حفته اندی قامت اید و ب کنیدیلر و اول قدر زمانه
 جندانکه سو اندیلر طوطی لرک زباندن بو ایکی کله دن غیری حرف
 استماع اندیلر چون مفتر اندیلر عورت اول تهمند هبر او باز
 دارک انک حفته شهادتی محی افترا در بیور دی بازداری کنور ک
 بازار اللذی یاز دلندیه نیاز ایله تجیل تمام اید کلاری مکر شرین و اندام
 احتمان وردی خاتون ایدی ای کهان بکی اکری سیر کنی طغی سیله
 کورد کمی که بن محاب رضای الهی دن بوز دنرب و غمان نفس هولی
 معاهی و منای الله ویردم **بیت** هوا عولیه او بدم بولزن از دم
 وفا سریام سینی اکری یاز دم چون بوكلام تمام ایسری ایدیلی
 کند و کرند کر اند کور دم دیو تکرار او تیر قلب مردار شهادت
 دیر دی خاتون مستور ای کنور دی ایدی ای کریم لم بزل و ای
 دانای بی زوال و نامعبد دو اخلال **بیت** بر حکم تو عادیان
 شدن دشی ابت از قدر تو قوم لو طفس زیر و زبر از لطف تو بچ
 کس نباشد محروم کردان عیان تهمت این با هم خاتون پاک
 دامن مناجاتن تمام المدین فی الحال اللذی او نی باز تیر جنگان
 چخوب منعا و خوگواری لجه جسم جهان بین جقار دی خاتون ایدی
 ای بی حیای بی شرم لا جرم کور مد کوک کور دم دینک سزا می بود که
 کورد کل **بیت** بر کنده دین ان جسم که بدین باشد بد بینی هم جا
 در خور نفرین باشد بعد فرمان مرزبان بند او زر جاری اولد
 بازدار غداری و اول شکاک مرداری بردار اید و ب عبرت غای خلق

حرم اسرار امتحان و لسی اند سری اسرار ایموب اهل را بکند
 فرع و ملت مرتد و امیر و نظر راز یک خواه دارد امانت قویاند
 خانست اند خلاف که شده کردید که امداد آنها بقدر قادک او کنند
 دن اجازت دیلم اگر جایز کورس و قوع حالی خاک پایه انسا ایدم
 پیش بوکار رضا و پیرب ما در دی طور دی کندی هنر لذ پلنکی
 دعوت اید و ب شانه لایق و اخلاقه موافق مراسم تعظیم و تکری
 تقدیم اتکنن هنگر ایدی **بیت** ای لذ هم از مای فرنوش شوکن
 ولایت جون انداب صیحت توکشور لشی ا نوع تربیت و اصطفای
 که بک صبا ع منک پایانک در سوره مرتبا پیدا در و آثار قشتیت
 و تقویت سلطانی پیش ای ها لک در روز نورانی کی ظاهرا همودیم
 بو بسی بونم مقابله سند شنکر کن زار لق سکا و احیب در تابه موجب
 ولئین شکر تم لا زید نکم روز بروز انان رعواطف شاهه سنک
 حتلدر زیاده او بوب دابواب خروانه سنکت نکد کشاده
 او لم پلنک ایدی ای ملک اول عوافن مکانه و مراجعت نانک که
 ملک روز کار بو بند خاک زی مقدار حفظه میزد و بیور شر
 در و من بعد دی بیور شر کر که اند خابن شکر نی بخ زبانل جراونه
 وجه عبار تله اد امکن در و بند دبری مقابله سند بخ قوت و مفت
 اید سپاس و منت منصور در **بیت** او لبی قلسه دل ذکر نی اند
 قلام زنکد برشکر بینی اند اما معلوم جهانیان در کم شدید که
 بقدر الامکان هم ادار لق د و لخوا لق د اید سند برق کار
 و ارجمند کار لک بوا سند ذر مثال جهان اید رم انان دخ

ایند در که زمان عظیم اث نه اطاعت و ادعاین کمین غم
 الجان برمیان ایدم مادر پیر ایدی **بیت** بنیاد نهاده بجور دان
 او را بکرم خام کردان ملک اول زمان د قصه و غصه کدن سکل
 در میان اید و بوسی سایر ارکان زن پنهان و سکا اعلان افسد
 و سن زمت اهتمکه المشد که شنیز بند خصم اعدا اند زن اتفاق
 با بند پیش ایط حق و اهمای بیره تقدیر سن حالیه حق نفت و
 صدق عبودیت مقتضای بود که اول و عدی ای اجازه پیور
 سن و هرمه که اشتک خدمت پیش بشتاب اید و ب بوب ببر هر که
 اشد ک و مشاهد ایلک درست و راست و بی کم و کاست خاک
 با پیش پیش ریعن و الافریب در که دمه ب پر فتنه مکد فریبل کند
 سین بند بladan خلاص قله دانک منصور حیا نه طفرای از آدی
 چکوب قتل و سیاستن و از طلاق ب تقدیر بجه مغرا در که اند انش پیش
 بخ خانه اند ک او جاعده صوق پیش کر کد و ای علت و برهاز اید
 جزوی فسون و فسانه ابد بخ خان ماندی و دولت سران خانه اند
 پر دیسان اید و ب باد فنا و دیره کرک على المخصوص اول کسنه
 لریک بوب ببر کلام سیدی اند ملک دست دیه ای دیار
 و عرضی برداز لک ایده على الاعمام عهد نیع انتقام اتسکر کل بلنک
 ایدی ای ملک بومهم بنم دفت اهتمام در بودن ترک ای ملک
 کنم شهاده اقدم بوجه دن ایدی کملک دمه بعذار ک جعیت
 حالمدن بخ در ار دکلری اکرا دل زمانه بوقضیه فرض ابر و
 واقع حالی حضرت عرض اسم جون دمه نک مکروک بکنند و قوف

وکیفت عذر و خدیعه اطلاعی یو عذری میکن که خضور نزد
 کلام نصیحت انجام عرضه گمول اولوب موقع قبول او ملایوب
 اطلاعه پادت احوال دمنزد مکرایدن فی الجمله اکار در دبوبه
 که فایدر سی ملک ملکه عاید در حمل فونت بخج میسرد حضور صا
 بن جاکر که اکر هزار جانم اول ملکل بر ساعت ماغنت
 فرافلم هنوز ذمتد اوین حقوق فتحک بشکد بربی ادایبر
 حضور دکلر **بیت** اکر برد و حماقی بهائی هنوز در درون
 شهزاد او باشم ایوان مادر شیر دن دیوان حضرت شیر کلوب
 کلید و دمنک با جوازد بخج کوشن المنشی ادا فلری بلنک
 بو خری افواه انا بر منشی دالسته خاصی و عالمی مشهر او بخی
 سعادت اول دده محسسه کلیله و دمنک کلام اسماع ایده
 انلرک احوال نیک دبرنه مطلع او ملشدی بلنک شهادت موافق
 بن دخی شهادت و درین دیو دیوان عالی ده بره کشند کویز در ده
 شیر امراندی افی دافی احضار اند را اول دخی زندانز اوین میها
 علی ما بر اکابر ایوان میان نزد حضرت شیر علی وجہ آسان اعلی
 و آنها ایلدی ارباب جوح انک شهادت فح اند بیلر جون غرفه
 علت آمیز دکلر تجون ادا شهادت تا خیر و اظرها رخفر تغیر
 ایلدک جواب و بردیکه جون برشا هدکه حکم ثابت اوین تعذیب
 حیوان بلا فایبر صواب کوردم شیر اندک جوابی ایسنا بد و ب
 بعد از تزکید و التعذیب بشهادت ایله دمنی سیاست
 لازم کلوب قضاوات دخی اول امری امضا اید و بحافه

دخوشن حاضر و عام شنزه ایچون دمنی قصاصه اتفاق کویلر
بیت هر بی خودی که خیز نیک که بکاشت هنکا در و برعقوبت
 برد اشت شیر بور دی تاد منزی عکم قید بزرا یرد محافظه
 با بند بشرط احیانا طی حرافراطه بیشتر دی تر و طعام شرابدن منع
 اید بکوش زنرانی اش جوع و عطش ایله سرطان بجان او ب
 بجان اولدی ایلد و کی خیانت کل شامتن دن روح جدی زنرا
 دوز خروان اولدی دا بر القوم الدین خلواد اهد سر رب العالی
 اند شامندر مشکوف دعیان اولدی **بیت** خاینی هنر که بخوردار
 اولور یا کسبور یا سخی یا برد ار اولور بند معلوم اولور که مکار لک
 عاقنی وضم غزار لک انجامی ریم و زیم و آخر لک هلاک و سر الجمال
 زیر خاک در **بیت** هر در راه خلق دام زناد عافت تم خودش
 بدام افاده شخ نیک سعادت اردبار کل بخند کی که کار دخار
 جون یعنی شد جزای نفع و خر کن نکوی که شکون بخفر **ایکن**
یا اهیاب احباب فواید موافقن و منافع معافه نه
 بیان اید ببر هن ایدی ای حکیم حکمت شمار ربانی معلوم اولدی
 اول دوستلر که دستانی که بر فتنه سازک اش غزو ف دی خانه
 صداقتی برباد اولوب عافت حال لری عدا و ته مخفی و نزی
 کنای بی کیس فتنی مقتضی اولدی و حق جل و علی اون ستم کار لک
 مکافات ویر بجز این بولری آلان براهن رکشی و اوان دن
 موجود که بیان بیور شول دوستلر که حانی که یکدل و بمحبت او بز
 رضاخا بیار لخی نهال حم و بخت و لطف و مر و نرن بخوردار او لار

ودفع حضم فع عدو ده م پشت و یک رو اولوب رضای باران
 کند و متفضالاری او زرد تغذیم اید و ب عقدم کور لبرهن
 ایدی **بیت** ای خسرو زمان که از روی معلمات مسند فراز
 که احقر نهاد این با دابلق پھر ترا رام کر ظفر صدای بیر
 چین به و خور نهاد این عقلاء کمال الذات و حکماء سخود
 صفات بیو مشل در که باز ار کاین استه همه نی صادر ق دن کر یا
 و باران متفقدن بلند سرمایه بوقر **بیت** جون در آفاق از برنا
 د پسر هج کس از دوست ندارد کنیزه هر آینه اول طایف که ساک
 صرافلری دارالهز اهل صدر و فی دارالک سکر سیده ار آشنه
 اوله و نهال هودت نری روضه اختصاص دیگهت لک کشته
 سیده تربیت بوله ماده راحت روح و مدد غصه ضوحا و فوارد
 بعایت چون و منافعه نهایت یقدر جلد سدن بر سی بود که
 ایام دولت هدد و مود بجهت و معما شرت او لوپ هنگام نسبت
 د ساکن میخ معاونت و منظا هرت او لور **بیت** کر کد کشته
 بار موانع که او له هر بری بولند صادق ایکی کیشی اشن کور زن
 یلکوز ایکی کوز سرنی طوری بکوز کهان ایدل چن ال هر اید نیز
 عدو نک قبلن اید کنده و بیره باران میخ شت و دوستان یکه
 حقند مشهور اولان اهنا لک بر سی حکایت زان و موش
 و بکوت و آهود که فاطحه اولاد ثبت و مطهر در رای استنسا
 اید یک یخ او لشد راول **حکایت** بر اهن ایدی روایت
 اید رک ناجه کشیده ب مرغزاری نظر واردی و هر جا بین

چشم سار دلبری واردی که الوا ن از باری کونا کون صوره
 سبز زار که دلی نیلکون کو ستر دی و عکس انوار ریاحینی
 پرزاغی بال طاووس باعده دندربردی چشم لری آب جیات کی
 هرجابه روانه ایدی لام لری شمع سوزان کی هر طف فر و زان
 ایدی **بیت** روان هر چشم سی جون آب حیوان جانع لام هر جان
 فرد زان نیم صحه کل جین اید و ب جاک صبا نر کی کوزنی
 فلشدی نهانک ایغز از رقصه کرمش ب رسک خضر شکوفه اونه
 او میش درم ریز اول مرغزاره جانوران شکاری بسیار
 اول دفع اجلدن صیاد لر کلور کسیده و میس و حوش و قیطریور
 ایچون دامان اند تعییه اید رودی اول راع حوالی سند
 بزرگ از فرع ایال بر درخت طوبی هنال او زر آشیان
 طومنشی بکون اول درخت او زر چوب زیر و بالا
 با قوب چب و راسته نظر ایلدی ناکار کور دی که برسیاد
 دام المز دامن بیلند تو بره حیله صیادی پشتیز و دان
 عذر و ترد پر صحیح صویان زمان منتشر برسیل بجهل اول
 درخته مسوچه او لوپ کلور زان بدن زیاد خوف ایزی د
 در دراز اندیشه یه در شب کند و یه ایدی **بیت**
 یار ب این شخصی راهه افتادست این چین با شتاب می اید
 بیچ معلوم نیست که جسیب که بدین اضطرابی اید بکن که بنی
 صد قصد اید بی شکار ایچون بزند بیری شست تزویره
 راست انشیز حلال متفضای خدم بود که بیرمی بکلیور درم

تا برد. غیره نه کلور کورم هر ز خلور کلور سرت ایدم **ج**
 تا به سیم خار برد. بردن نی اید. پس زانه اول فرار اند و کی غذا
 بر سر از کنربت حال صاد. دیره نزد مه نکران او لو ب.
 دوره صیاد دهی اول درختک ده کلوب دامن قورب.
 او سر ز داز الوب کنندی کین طاهده او تو رو دی برسعت
 بکنی برج فخرها بر کلوب حوالی دامه نزول اند بلرانا لک سردار
 سرور لری مطوفه نام بر کبوتر شهین پرواز ایدن کن ز من
 باک و طبع ادر اکد عقلت مل و فهم کمالی و کیست نام و فرا
 ملا کلایی بنی نوعند نه ایدی بوکبوتر لر آنها متعلم جا
 ابد رودی و لیل دنمار انک خذ مشنر کم سرمایه صلاح اید دب
 و پرای فزو فلاح ابد دب روز خارچ کورر رودی همان لحظه ک اول
 دانه کو زیر دام ک بوتر لر ک دیده طبع زیاد. جلو آنده
 عقل و خرد لر عنان احتیار لوند نهضه افتخار کوی کندری
 مرحت و شفقت بوزن که همتر لر. لازم در زیان
 نصیحت ایده جانب تانی فکر عاقب خوبیک اید دب ایده ای
 پاران یکدل خدم کامل و رأی نامل مقتضا سی بو در ک حرص نام
 ایده هر کر دکوکن. دانه ره او شیشه سر **ج** ز روی وصی شعیل
 دانه مرد. هوش باش ک در زیر دانه دایست. جواب دیر دل
 ای همتر بزم کار مرا اضطراب بنشوب قلب نعام اضطرار ایش
 جو عذر تور سینه فر کال التهاب ده در حوصله مردانه دن حال
 دمعد. مرد غریب اشنا دادن مالی ایکن استماع نصیحت محال

بخ بیز در و ملاحظه ظرفیت برومال بخ هنصور در افابر سلف بیشتر
ج بست کرسنے به بلاد لیر بود. ز امک از عمر خویش سر بود. محفوظ
 محقق بلد یکه اول کران باده و می کنند شد و نصیحت ایده خلصه
 کتو ریک منفر در سن منع و بذات ایده جاه غفلت و جهالت
 خلاص ایلک متعرز هر کم در بیز کی نفس افتاد. مشکل از بندعم از ا
 بود. ده سعاد خیال انلر ک زمین د لند. صحبت نخلت نهان
 د کدی قاید تقدیر رسن بزیرن کسدی زیخ نسخه کام ناکام
 جانب ایده جلدی **ج** ای بی بصر من ببردم او می شکد قلب را.
 القصد دکلی کبوتر لر ک حرم ابد ب احتیار دامه عزم خرم
 ابتدیلر بعایدم سر. عام اید دانه ره او شدیلر و کرداب د آشکام
 دو شدیلر مطوفه فریاد ایده رک ایده بی سر. دیده که تعجب
 و شتابک عابقی خزاب در و بی تامی بر ام. ار تکاب
 خلاف رای صواب در **ج** طین عشق پر اشوب افتست ایدل.
 بی غنی اند ک درین راه باشتاب رود. بخون شر. مزوم کو کلور
 یول دیر دکن و بخون بی تحقیق طبق بومضیق عیشه کرد کر کبوتر
 حیرت و بخلت د مسوی او لو ب هر چند ک کند و این ملامت
 اید و ب ایده کلر بین نهادت اندیلر فاید. و بیر مردی و هیچ مغایر د کاد
 و دام کی جسم سرتا هر چشم او لو ب هر چند ک کند و این راه خلاصه
 بچاره لقون غزی طبق مستقیم بونادیلر همان بوانشاد. صیاد
 بی اما نی کایان چفن بتر کبی بتر تاب ایده ب کین د چفه فر جلد
 دوان و دام طرفه سیل کبی روان تا صبلری قید خبطه جکوب

فرحد فران و شادان مژ لنه غنیمتی الوب کید. چون امام ام
 صیاد جلا دی بو شتابله کور دیلر طب طاب اضطرابه اغاز آید.
 هر بری بر سین استفاده کند و خلاصی ابحون پروبال او
 مطوفه آیدی ای بی تر بیر اعلی حد. کند خل صکر. همت
 اید رسز اول بی فایده بوله کید رسز فیر بر کر خالیز احوال
 و غلت اید رسز بوصراقت علاقتی دکله. و بی جین ناین
 شرط یارانست. مذهب فتوت د. و این مرقدت. صدین صاد
 اکادر رکه محصلک آخوند کند خلاصه ایم بل و بعدم
 قدیمی نک لافنی کند و مامن مقدم کوره. نته که اول ایکی فرق
 برگشته داشت اولوب ایکی دیجی جا بکی روی آبد.
 کنار دریاد. بر شناور که صفت ملاحتی در سر امشدی اتلری
 نیوز کی میان اب د کور بیک ذوق مثال کند و سن دریا
 اندی داول غریلری خلاصه همت یلکن اچوب هر تقشه
 که خلام دمن طوع لد. فریاد اید و ب ایزی بیت بو کرد اب
 بلاده بی قوز ار خلام ایت یاری ای حمز دیدار. اکر سرد بلو
 همت بوعن خلام بجات یارانی کند جانکن برجیم اید. بزرگ بو نر فرمان
 اجابت قدیمی کندی نفر کدن تقدیم اید. بزرگ بو نر فرمان
 مطوفه بی سمع و طاعة دیوب على الجلد بقدر لا استطاعه قوت
 اید و ب بیدن قدر دیلر اول حیله ایله دیجی پروا ز. کلوب
 بر جانه متوجه اولدیلر صیاد بو حالی کور بیک فریاد اید و ب
 پی لر بیک سکرندی و عاقبت در ماند. اولوب بر کو شر. دشنه

دیکوزن هوا به دکب عقل نخ کیده دی زاغ بو احوالی آماشا
 اید و ب کند و کندیه ایدی عزیز بعید و مدت مدید که بوصه
 بعیج کنم عده من عرصه وجود. کلک دیجی بو واقع امثالیز
 این دکم اوی بود که انلرک عقبه دوشوب عاقبت حالی
 نیز منتهی اولور بلم و بو تجربه سرایه یکار زخمی روز کار آید.
 دفت احیاج بای امور. دستور العمل فلم بیت روی بخوبی
 روز کار بیار. بکسر که ب هر دفعه هوا دشت ترا بکار آید. پس انلرک
 بینه د شب بردازه. هکلری مطوفه اصحاب ایله دی کتورب افوج
 هوا د. بال اس تعالی اید اجوب مستصل کیده لردی صیاد حیص
 شوخ چشم طبع و ام فقران دانل عقب لرن د شب دیرن
 ت فقد لحالیز ن تصر اید دی مطوفه کور دی سفونز صیاد
 انلرک صیدی صدیز و قوت طامعه سی اقتصاد اید که بیج بر
 لحظه طور مید او ترمیه تا انلری هر قند کیده لرسه بولوب اله
 کتور مید یارانه متوجه اولوب ایدی بو سین، روی جها جوی
 طع خام و جهد نام ایله بزی صید ابحون که قصه یهاد جام
 شویله بید امشهر که دایره شفعت و فرمیدن هزار مرحله طشره
 کتمید تا اول شخص خبیدن بعید و چشم حریضه نابید و بیه
 دز بزد ن امید اوله صواب بود که ابا دانلیق لر طرفه ایه
 تا نظری بزد منقطع او لا و حایب خاس و منفعه منکر دوزن
 مز لنه کید. بکشوره امطوفه نک اشاره شده لا بقی و ایکسنه موافق
 حرکه پروا زه اغاز اندیلر و کشت دشت و هوا ی صحرادن

و از تکلوب باعث و عارات طفه پر و از آن تکلوب صیاد بچار.
 جون اندری کورمز اولدی کبوتر او را کمی بر زمان یزان و
 سرکردان او لوپ عاقبت حیف در بیع و حزن بلیغ ایله و
 حرث و اندزو و حبست اینو هد دونب خانه نه کلدری زاغ
 بمحاجان کبوتر لر عقیم روان اولدی نا اندرک کیفت حالی معلم
 اید بحکم السعید من و عطر بعیره آنی اول نوع دافع نک
 دفعه و اجلین عائله نایله نک رفعه دیگر قلد **بیت**
 عاقل است که در بجه بفعه ضر ز حرفیان دکر بجه بخود ببر
 دارد ای خوازدی فخری خشم کند ستاند هر کرد داشت ازان
 نفع رس بستاند کبوتر لر کین صیادان اینی او لبجی ز بعه
 دادن رقبه لرین اسخلاص مطوفه مراجعت اندیلی اول خود
 هندر است تریم سغار فک اول امرک غوری خوش فرض تقدیر
 اید و ببیور دی کمی معاونت بار و فادر دی منظا هر ت
 صدقی حقی کذار بکرداب دشواردن قصد کنار خیال محال
 و کار نایل خوار در **بیت** بی هر یه این کار بسیار نکرد بوقام
 قریب زریکتیم ببر هوشی پیر هوشی دار در کم بند صدق و صفا
 دعوی ایدن خواهدن مزید حسن و فایله احصاص بولمسد
 و چار سازد ملم پرداز لعدن سایر حلان دوست نوازدن
 فرط امیازله عتاز او لشد **بیت** رفیق و مخلص و بار و
 فادر و فادر اولن او لشد را کار لازمه کرد که آنک
 جانبه شتاب اید و ز و برات با یه بوز سر و وز که شاید

آنک مد کار لعیله بونبر بلا دن خلاص او لوپ وادی رطا ال
 و بیر و بکر داب مخاطره دن احسن وجوه او زر خلاص بوز
 کو ستر بس اول خابه که مو شک خانه سی آنک جوانی سند و زر زول
 اندیل مطوفه سوراخ قانینه کلوب دست فرا غت ایله خلم عد
 ارادی تخته بک ایله دی مو شن پیر هوش او از مطوفه بی کوش
 اید بک خروش اید و بی اخشار طشر کلدری جون بار قدمین
 بسته ظبد و بلا کور بسر شک اشک دید لرندن روان اندری
 دود داه در دا آودی جلر ببر یاندن اسماء ایر کور بایدی است
 چه حالت این کمی بینم چه حالت است درین حالت شبیهای خا
 من از باران چه سان فارغ نشینم چو بار خویش را ریند نیم
 ای بار و فادر و ای رین غلکس ای بجه حیله ایده بوند بلا مبتدا
 او لدرک و نه و سیده ایده بود در دکر فدار او لدرک مطوفه جواب
 و بیر دیکه جون انوار خروش رو اضاف نفع و ضر احکام قضا
 و قدر و فرمان واجب الا ز عان حلق القوى والقدر منوط و
 مربوط و شادی و عم و صحبت المدن هر امر که بجات قدر ترن
 دریان خانه از لد رجت الفلم و افع اولش او لا لا بدر که عرض
 عمدن منصه و جو در کله لاجرم ای دن احتران فایدر و بیر
 و احتساب منبع او لر جون قضالوجه چکلدری قلم سند بار لدر
 بجه میرعلم کاهه او لوکم حوات تقدیر سرد ماز آد ایکن
 او رز بجز بی و بارانی قضاوی و بانی و تقدیر بزدا نی بو و طه
 بر اشوب داعی کو ستر بیوب دانی کوز مرز جلو کر قلندر

با وجود اندری تأمل و تأثی و تصری و تحمل ارشاد اید بتعجب
شتابدن زبر و نسک اضطراب دن جو ایلم مغیر او بلبو
دست تقدیر بده عقل و بصیرتی میل عقلت اید بزره مسخر
رأی و رینز کدو دست جهالت اید خزه آخ خار جمل مزی نمخت
و دام بله کر فقار اندی موش تیز هوش ایتدی ای عجی کسن
مقوله کسنه بو حسن تبر درای فراست اید بود سه و نیکت
ناز اضدای مقاومت قلیه و تبر نقد بیری پسر تبر بیرلم باشد
حاویه مطوفه ایتدی ای زیرک بو سوز دن فارغ اول بن
دکل اندر مکم زور و فوت و عقل بصیر تبر جاه و دولت و هنر
فضیلت د ویسا و سروت و فدرت مکنت د و غاده
ولخاص جمع اسباب دولت و امور دنیا د هزار بار سوزن
ونبند زیاد او لار پیشانی احکام از لیه یه دست او در مژرا
سامع تقدیر بخوبی تبر سره بور مژرا لار ادقضای و معقب طلک
جون قاضی ناص الامر قضای جماله ارادتی فلم مثبت اید امها
ایله قعمادن ما هنی بجز سحابه ایکور و اوح هوان د مرعنی
ناویه سرای اندز اف اد فراید دن هراحد مجتمع او لو بام قضای
دست تصرف اید رداید و حکم قدری دیوار عقللا سد ایلک منته
در بیت از لد هرنز بزدی دست تقدیر او لمنز نا ابد برق فقط
تغیر اد لاجئ نسنه او لور داد بیداد کر کوکلی غلکن طوت
کرک شاد در لس بر ارایه جمل عالم ایجندین اید هنرنا خنی
کم ن سوز سینه اید صاو لور اول نه اب دین اید همو الو ول

نیاز و سن فلور کوز بانشلی تر نه باد آه اید را و راقی ایت
شویله بلکه جریان فرمان قضاده دانایی کامل و نادان جایل کن
و میسان تقدیر بزد کدای حقیقت اش و سلطان جهان ایله بخدا
بیت بزور زر نشاید برد احکام قضایکردن بخی زیبکسی اید
قضای جون جرا کردن زیرک ایتدی ای مطوفه کوکلی خوش
طوت هر خلعت خلقی که خاطر قدرت مغرا فی ارادت لدار با
عبدیه عبودیت دن بر نیک خلقه راست بچه کر که کریما
ز رسنه دولت اید اراسه و کرکه در از محنت دیر کسنه
اولم بی شبهه محضی عدایت و عین کرامت او لس کرک غایت
نافی ابابت بر کسنه اند عین حقیقته و اتف و لکیه اند ظسته
اولن لطیغه تی خصیقه به عارف بولنیه بومعینه بیور مشلد
بیت ز در دو صاف ترا کار بیت خوبیش در کش که هر دسانی
مداد عین الطافت بو سرکذشت لر که نظر جاید این
یخنور او لور بین و نظر د قیقد صلاح مالی حالی اند کورس
که دیشل در نوش صفا بیش جفا سه زمیر دکل در و کل راحت خارخت
سر منصور دکل در بیت بعضی هر اد که درطن نام ادیرهاست
بعضی امید مر و را که نا امید بود جون زیرک بو فصل برا اصلی غیر
دیزیر به تغیر بر اندی دامک شول بندارین که مطوفه اند کل مغیدی
کسمکه باشدی مطوفه ایتدی ای بار هر بان و ای موش جانا
جان اون بار اندن بو بند کرانی رفع اید و خاطر کی اند ک
مهمند ن جمع اید بعد بنم بندی قطع ایده موش اند کلامه

النفات المقوب کاره مشغول اولدی مطوفه ینه تفرع
الذکر ای زیرک اکر بنم رضای قلبم ایدرسک و حقوق
مودت سابعه اخوی کوزدرک شرط بود که اول بنده
قورنبرس بوکرم ایده دران منک جسمه اور رسن زیرک
ایندی ای برادر بوجدینی مکرراسته که دبو با بد سیمالغزی
سرحد افاظ پیشتر دک مکر سنوک کلزو نفکه حاجتک بوقدر
یوقه ذمتك د نقصیک حقنی بلیوب ابداع نقصیک سنک سند
غافل رسن مطوفه ایندی بو با بد بنی ملامت ایدکه بطور
مشور بابی بنم ذمتمد امضاء ولنوب انلرک تعهد حالی
بنم اهتمامه تعویض اولنیش در اول جرمدن بنیلر بنم رعیتم
بنم او سند هقلری ثابت در اول سبیدن که بن انلرک
سردار و مقنن الری بهم و بنم دخی انلرک ذمته حق وارد در
بعد انلرک رعیت لک حقن رعایت ایدوب انلرک معاونت
منظمه هتل بیداد صیاد جلادن آزادا اولدم بکادخی انلرک
لو ازم حقوقه النزام ایدوب مهتر لک مرکیم اداالملک
لار زمده هر بادشا که کنزو آسایش طلب ایدوب رعایایی بسته
بند بلا یه قومی روآکور از زمانه مشرب عذری بتر و پر
دولتی خیر اولا سیت نه اسایدا نزد دیار توکس که آسایش
خویش بینی و لس زیرک ایندی بادشا رعیت میاسته جان
مثاله در بدنده و دل هنزا سند در درونه نزد بنی اولی
بود که اذل انلرک حالی تدارک او نه زیرک اک دل صلاح او زر

او لاف داعضادن جندین هر ابر مژد او که عیاذ باز ف د
اوزر او لب شر مایل او لم سلامت اجر افاید و دیر نز
نر که صاحب نبوت که شوب عیب کز بدن معادر سیور مشترک رک
الان فی لجر مضغة اذا اصبت صلح الجسد طله واذا فسرت
فسد الجسد كله الا و هو العلب **جست** جاگران که شوهر آگرچه
عست از مرکسه چونکه مویی کم مطوفه ایندی اول بنم
پیداری قطعه استعمال اید سن آینه خاطر که زنگ طلاق و
تیغ دنداشکه شاید هلال منظر ادولوب یارنگ خلاصی باشد
تنکاسل و اهمال این سین اما جون بن بسته او لم **بنش** دندا
نقد رشکت او لور و ملاکر ز دکلو هلال کلور مفرد رک
بنم جانبین تغافل و تنکاسل قلک کر ک در و ضمیر کرد بین
قیمه دندر قوم غوازو رخصت بولسک کر ک جون هنکام بلا
بر ببر مزله مشارکت و موافقت واقع اولدی شرط حقيقة
و در ط مردت بود رک وقت خلا هدر دخی موافقت اوزر
اولوب خلق مرافقی رعایت قد و ز **کشیک** با عجمی اواری
کر کدر بلا و غصه ده یاری کر کدر صفا و قشن جون بولور کشی یار
دلی یار اولد ر بول و فادار موش ایندی بلى عادت اهل بزر
منت و عقد ارباب فتوت بود رک سیور سن بو حصلت حید
و بو سیرت پسندیدن که فایده رعایت جو قدر و سر اندز رهایت
یقدر جلد دن بررسی بود رک خلقان سک خنگلک داعقادی و لطفه
اخدادی هم و سخن کم او لور **دوستی** را چنین کمی شاید که ازو

کار بسته بکشاید بس زیر کرد جو نام و جاهد ما لا کلام ایله اول
تیشه دندانی بند بارانی فقط اید و بت بعد کردن مطفو
دن دخی بار کرانی دفع ایله بجون زیر کلک کارانی تمام اول
والهی سراج خام او لو ب مطوفه ی جمیع کبوتر لر دهن حشد
و چشم و ترلب شنیان و دادع ایندیلرو شلهم سلامت ایله
ایین و مطوفین اشیانه لزمه بدن خدمی او لو ب کندیل زیر کر
دنه مکن کن کرده بجون زاع زیر کل بوحالی کور دی و سند
دایی تیشه دندانی کسب احبابک اسخدا ص با بند حن ایقان
ث بد اتفی عن صیم القلب انک محبت و موده رغبت
قلی و انکلام صادقت مرافقی و انکلام بخت جسمه و بنت
عیلمه اختیار اید و ب کند و به ایده بن اول کبوتر لر و لاج
اولان و قایع دن این دکم لا جم بخلیں بر صافی ضمیر
وصاحب ندیمی و وقت بلاد طیور و هنگام محبت د دست کیر
اولا صصاد قتنن ناکر زبرم کم فند اول بیار و فادار
بولنر ز دکم د دلدار عخوار جهان دار نه کرچ جوی او لو ریار سنک
بار کر چکنلر در سکایار جون کافون در و ندن بو آدرزو دیکی
جو شه افاز قلدی ا هسته سورا حوزه کلوب زبان اعذار
و بندکی و نیازله او از ایلدی موش ایده کمک زاع ایده بن
ندیکنکن زاعم بی فویم بیاند مهمنه و جنس طیور در قیض
و خوانند و منادی کر باعج برسم محبت خابهای بارانی بوز
سور مک هستم بوزیر کر بر موش تیز هوش اید کم روز کارک

کرم سردن دایا مکنیک بدن چوی کور مشن و سور مشن کجور مشن
دواول موضعد بکو کریز کاه ابکون سوراخ لر اماده قلوب هر سخون
مکان اخوه راه افت ش و هر دا فعنک علاج چنده قبل از وقوع
اهمام اید ب هر کار کار انجام نمی مقتضا ای مقامه کور دایا مینشد
مش جون زاع ابد و کن بلدی زیاد ب تحضور او لو ب ایدی ای زاع
ب هر سردن بعد المشرقین ایراق آینه طلب مقارنه ن باعث
اولدی و میانزد جهان بینز غیری هنایست بیوغن مصالحت
ایجاد اید ز سبب حادث اولدی زاع صورت حالی بدایتین
نها پسند ک حکایت ایدی کبوتر حفته ایک حن عهد و کمان
و فادر لغه اطلاع عن بیان اید و ب ایدی جون کور دم اول
بچار لر سنک عنایت معاونتک و سیله سیله دام نخشن حلاص
اولدیلر و مصادقت مرافقتک و صیله سی بر کنیله اول و رطبه
عدادن رتا اولدیلر و سنک کمال و فادر لغه جازم او لو ب و فور
اعتن خلوص طویت و حضای سلت و صدق و عقیده تله بار سعادت
ما بکد عازم اولدیلر و خار مباینی رشته مضا ختم میانز
کتورم بسته داریم بسوی تو بی دل نکرانی طال دل خود بانو
بلکیم تو دانی موشی ایدی بیم فو عمله سنک جنک میانزد
مصلح هم بزم شریعت ده منایی و خنور در وسی زور ترزو بره
معروف و بن افکر و ندیم ل مشهور ایکن ما بیم ده احوال موائلت
دایم عقلمن بغايت کل بجور در بسته بیازار تو سودی جزیان
جان ی بینم کم بعد المشرقیان امد میان مادرین سودا بور و دار

صوف د مرد که بِرْ نَسْنَه که د ایره امکان زه او می پرمند مکر رخ
 که بر امر اسخال محاد اشتغال آنگه مان فرد کی بور عک دید.
 آت سکر عک ق تار عنکبوت ایله عنقای شکار آنکه افعال حسین
 مال حالی پس ادر که اجابت اعدا حیان نزه رسوا اولوب ارباب
 عمل و اهل فضل قشنه کهند و جهنم افلاه اانکه بیت
 ای دام قوره قصد شکار دیکری کن ان قیس تو دیری شکار تو بیامز
 زان ایندی ای موشن بو کلامی ایله فراموش که اصحاب بخت
 و ارباب حاجه باب هرچه سرا بلمز و اهل مرزت در کاهن باه
 ایدنی بخشنده رد ایلزرن بن حداد ش زماندن بوبار کاهن باه
 اید دب و فایع دوراندن بو بلخ ارباب جاهه النجایا بد
 جزا سنان نوام در جهان بناهی بست سر مر لبه این در حواله کاهن است
 حالا جون خلق کبی بو سعادت با به لازم او لدم و دولت کمی
 بو حیم که بک حرم و مسنه ملازم او لدم ن احتمال در که نیغ جفا میزند
 پسر کبی بو بست دن بوز دندر هرم و محال در که نیز جور
 زخندن مکان کبی بر جا بند انجی مابل اولوب سر زکبی هواندن کرود دم
 بیت که نیز سیاستی نوازی حاکی و نیز سری غلامی بزیری نیز ایم
 موشن ایندی ای زان کرم ایل باب حیله بی بنم جاینده ایمه و دام
 بی صید ای جون دان فریبی صحیح که نیز نوعلدن طبیعتن بلوکن
 سکله بکا مصاجت عظیم شن در جون باین د جنسیت بو قدر
 باعاب الین نیز سکه صحبتکن بکا اجتناب فرضه بونک بر که
 مقتضای قول حکم روح را صحبت نا جنس عذاب است ایم سند

مصاجتک بی مکان سو بان عرواره جاندر و عامله بکر کدن بکاران
 اطیان امکان دکلدر بکر که برس خصله صحبت ایله اندن امین
 او ملیه ادل واقعیه مبتدا اوله اول بک دری او ملشدر زان
 استفسار اتریکه نه کیفیته واقع او ملشدر اول **حکایت**
 موشن ایندی روایت ایده که بکر کد دری بکر کون دامش خام
 کلشدری و آوازه قوه و صدای غلغله سی سامعه دمه و کنسر
 سبله و مأطیه دلوبه ویرشدی قضای الرهی برباز شکاری
 او جرکن اوج هوا ده اول حوالیدن بکر کن با هر بی کد خامد راست
 کلوب اواز قوه سی سامعه سند و اصل اولوب لوح خیال باز
 طرح مصاجت هر سه اولوب احاصن جانو دلن ان کلمن باه
 مابل اولوب جون سپلاب بمحبت بکشدن اشر خاطره بواند زن
 دو شرک بوعالمد برس خصله بر احمد مناسب و برمجم مصاحب
 بالفرد و اجدیر تایام دولتی باری و هنگام هنوز نیکنده
 عکس اری او نه حالت صحبتکه قلی مصاجتی دن صفا و قن مرض
 روحی مو انسنی ایله شفابوله معنی مذکور ده مثل مشهور در که
 السته ناسد مذکور در هر کبی بار بود پیوسته بیمار بود
 همیشه در خاکدان دهر بسکار بود بونکه داده بوبیت همین
 در کز اد شه خاطر جن در **بیت** جهاند هر کمک کی بار بوقدر درختی
 عزت شک باری بوقدر بوكبک بربار خذان روی و خوش رفاقت
 سک روح بشری کفار در قلی نرکلوب برعم ایه بوجن ایسک
 صحبتکه تازه و خرم او لور و سیز د نقدر الم او لور ب نوع

همکان الغنی ایله منشح و بی خم اد لور **بیت** یاری با یار چو
 یاری با ببر یاری که کو ز کارهں بکشاید ہر که که جمال خوبی غایب
 راینه دل غبار عالم برباید پس رئاسة جات کیکه رو ان اولی
 لکن ناوان بازی کو ریجک عذر کنن بر سک شکافه بندهان اول
 باز اول سوراخ قربن نر فل ایندی وزبان نیاز لک یعنی حا
 تقدیر اغاز اید دب ایندی ای کیک سوانی از ماننده الی هدا
 الان سنک خضا سکدن غافل ایدم و سنک فور کالانک
 بکامستورا ولد عی اجلدن شهد ی دک داقع اولان تقصیر اته
 معذور ایدم لحاله هزه او ازه فهمیک و اسطه رسک و کلناٹ
 تازه و روچ این طبی این از رحاحی اولوب خام دلو نیک
 صمیم جان و دلدن مایل اولدم سذن التیاس ایدر مکد من بعد
 نبند هراس این بوب بند که بناس ایدرسن و دخت و دشنه
 قوبت میان و دل و کمال اخلاقی استان اشیانه هزه اخفصاص اید
 برکت محتاجت اید بیکانه لک بگانه لک مبدل اولور و شجره و داد
 غریب مراد دیر **بیت** خلیست بخت که از دمیوٹ مقصود
 ہر چند کسی بین بر دیش براید لکن بیان تفریع واعذر در کار
 ایده دب ایندی ای فهرمان کامکار ای شریا بر طیور لطف اید دب
 بو غلین کو کلی عنوک بث رلی ابل شادمان ایله و بن رکنیه دیر
 مرحتله نظر اید دب ارحم الراحیں جانین یاد ایندی برکت کاخ
 دخی شخار اندم فرض ایت باشک صدقه سی الجون قوشچو جانی
 آزاد ابله **بیت** من د فکر تو محالت و خطه من و وصله

خیاست حال ہر کاه آتش ایده آب امتزاج قله بند سنک میا
 اول زمان مصاحت میسر اولور و ہر کار افتاب ستاره بینش
 افزان وا زدواج اولا سنکله بنم با پند مرافت اولوب اول فنا
 وجود دلکلور **بیت** زین فکر در کندر که بجایی نی رسد باز ایندی ای
 غریزم سند انصاف ایکه بن بو نہر بالنقعد غضم بکه سنکله
 تلطیف و مدار این متلزم اولا یزیر چنکا لمد کلائ اتفعال و از
 در که سنک امثال لیک صید نز عاجز اوم و نه منقار مرکشود
 ائکار و ارکه کند و طوک شکار نز فرو مایز قائم همان بود
 بند غری دکل در کم سنکله مناسبت سود اسی و موانته و نی
 تنا ای ملود مجتبی باعث اولدی و سنک تر غات بعیک و حکایت
 دل فریک غاشاسی اید دل بی غلبد میل بی حیا با حدادت اوله
 اکرج بکا سنکله مصاحت دن خواید بی رحاحی اولوب و سنک
 بند مناسن منافع دی شمار متواصل اولور اول بکه بنم ای ای
 جسم سی کوره تو زیر سیا هما یوند پرورش ایدرم دامنلن
 دست فعدی بی کوتاه اید دب پیر افند قدم سی در از ایمه لزو
 سکا دیده حرمتله نظر اید دب جسم رعایتی سندن بکشید طوبیه
 دس بی باک و حوم فراغت دهدم اطراف کوہی طوف و آنذاق دشی
 کشت ایدرسن ناین سی اشیانه الدوب شا ناز بکرو سرزم ناجا
 منیع و آرام کاه رفیع دی سکن اولوب بنی نو عکدن حییان ایله
 سرفار و افرانکلن رفعت درجات ابله هنزا اولکن و نیان
 سنک قیلکلن شانک لاین محبویه مرغوب موافق جفت بولو

سکا ترزوچ ایدم نادست معاشرت ایلد در انوش و محنت
 خوبی فراموش ابریس و دروز کاری حضور و فراخت ایله و
 رفاه بیلد پکور بین **بیت** ناز زمانه جناده از پهلوی
 امید حاصل جام مراد مالا مان کیک ایندی سن امیر مغانین
 غذان اخبار طیور سنگ قصده اقتدار کرد بن سنگ عایای خراج
 که زار لر کدن بررسی بن و بن مقوی کشنه سک افعال و افعالی هر چهار
 و دلتن و خط و غفلت دن خال او ملن احتمالی محاله اول وقت
 بن سنگ لطف استظره ایلد ب سنگ لطف و غذا ب نکله امده
 و از قلم یکن که نین بمنادره صادر او که خاطعاظه خاله میزاج
 مبارکه ناملا یکم کله ناجرم مرغی خدا و نیز عهد سایی بیوسه
 کرک و شغ خشم ابله کردن رفیق موافق او رسه کرک همان اوی
 بود که **بیت** قلب سند قناعت بوریاسین کیوب دنیا کی عزل
 قیاسین کوته و خلوت دن توشه مقناعت اختیار ایلد طازمت
 باز کاد حکامدن که متفقین خطرات کلی در فرار ایدم **بیت**
 غاشای روح خور شید خدر غنی بینم همان بهتر که در سایپیں دبور
 بنشینم باز ایلدی ای برادر بلز منکه دیده دوست مشاهده
 عیب دن نایدنا در و مهرزشت که دوست دن صادر او لانعانت
 رعناد و حسنا در **بیت** زهر ترا دوست چه داند شکر عیب ترا
 دوست بینند هنر کیک هرز ماند زبان اعذاری برقهار و زکر
 برها نی در کارا بندی بار مقابله د جواب شافعی و دلپذیر پیغمبر
 و شوادله و خطاب بی فیاس لرمه عهد و بمان و وعد ایاند و تصرع

التا سلمه اول مرغ زمیده ی دام صحبت رام علی ب محصل کلام
 کیک عنتر قلبند مرغ و حشنه ارعاج خواه ناخواه خمیدن
 فل چلکی سورا خدن اول ساده دلی اخراج ایلدی چون طنز
 کلدی ایلکی بار ب برندن اول لووب نکراد نبای معا بهدی سوکند
 بسیار و تابیده بی شماره میکم استوار اند بلر باز افی عزونازه و آکا
 اعزازه اول معامدن کتووب **لشیان** سنه کتوردی اول سکن
 خاص و نشین نزهت اساس دن کمال اخلاص و اخلاق اصله ب بریله
 الغت و استیناس ایلد بلر چون حال برج یون بو منوال او زره
 چکی کیک دری بو اعتباری باز دن کور بیک تکالیع سکلفند
 بزری و کستاخانه او ضماع جری او لووب ناینچار تکلم و نایموده
 نز خلد و بی تقریب خند لر و بی سبب قرمهه لر ایده اول دی بازی
 بحت اکرچه کیک بیکری او فضاعندن اغا زایه و ب از عنوه دنوا
 جرا بندن خط سه و خط سه عفو ایده دی و قلبند او لی کنده
 خوا ببردی اما شنیر کیده نیام سنه سند جایکه اول ملشدی و نهال
 غضب ز مین زها دندر رسوخ و لامحکام بولشدی اتفاق بکون
 بسراج باز ضعف کلی عارض او لووب برمیشه و اردیکه طلب
 طوا بخون برواز المدن فالدی ناچار اول مسایح شاهد دل
 داول کون اخمامه دک لشیان سند فرار احتیار قلدي چون
 اخمام ادلدی حوصله سی خردادن حالی و اتش جویم در وقی
 مالی او لووب نفس بیمی که زها و بازده مرکوز ایده حرکه اغاز
 کیک بخون سینه سند اولان کیسه دیر بندی که مرد زماندن

کانون

ایلد

بحث او ملشدی بازی خشم آسوداید و ب هر چند که با صحیح خود صورت
 عهد پیمان منصه نظر نز جلو کر فلدی کو شد و چشم قبو لر نکار
 المدی و کیک فانی دلک و حوصله سین ایلد پرا نکر برایان طلب
 اندی کیک لشنه بازد و اثار غصب مشاهد قلوب عین البیان
 کنده هلاکند که کینی در میان اند و کین بلوب دل پر در دم برد و زند
 برآه سر داید و ب ایتدی **جست** خواشنی شدم کنتم که بردم کوهر
 مقصو **چ** دانست که این دریاچه موج بی کران دارد **ای** در بع
 برابت حالدن زیارت کار نظر ایتم **ف** جنس ایله پوینداید و ب
 کو هر زیدا کا بری که بیور شمل در **ج** رعما جسی **ه** جنس احتمله کنید
 کوش **ه** و شم بند ایتم و ناجنس ایله بیونداید و **ل** ایتم کشته عمر
 بو کرد اب دشمنش در که ملاح تدبیر انک خندان نامید در ورشه **ه**
 حالم برد جمهله متغیر که مرانشت نامله اخلاق احتمال بعید در **ج**
 ناز رفیق و فاده ارجیات ایم **ه** ناز پسر شارت نه از زیارت
 نویز **ب** نوع که ایل نیاز ابد و ب اغلدی خیالان و کریان ایش
 حضرت ناربله جکری داغلدری **ه** باز ب محابا مخلب از اراده ایت خشم
 ایله تاب و نتفار خولخواره ز هراب فلمله آب و برب سک خون
 ریز کیک برایانه ارز کیک چون بازگ بوجان مشاهد اندی فرط
 احتیاطی بر ز کتو رب شرط ادبی مرعی طویلی **ه** باز کور دیگه
 ایشک قتلن برسنه باعث امدی و هر چند که قصد ایدی هلاکن
 ایجا ب برایان بولیدی و بی طافت ایتدی اجله سبب غصب اید و ب
 قتلن بوفسانه برایانه ایدی رو اهد که بن تاب افتادن

پرالهاب و اضطرابه اول و بکن سایه دار آمد خوابد اولان
 کنک ایندی ای ای هر جهان حالیا طبیعه شب کلکش و طلا **ه**
 اهاب عام افراد رکن شد و اقصای جاورادن نامشها فیروز
 جل جهانی جهاب طلت احاطه امکن شد ادل حضرت بخ اهابدن رحمتی **ه**
 بوجعه فی استطاعت بخ هوای سایه استراحته اول و باراند
 ای بی ادب خایف سوز سیکن می بخ اندیز ب اید و ب نم
 کلا می رد ایکن ایلی جزو سر اکی سکا کو سترم دیده کی بر اوله
 و نتفار خوز بزر بکسینه سن جاک اید و ب پیده کی بر اولدی ب مثلی
 اول اجلدن کتو ردم نابله سین که هر کسره خلاف جنید نه است
 اید و ب مضر تدن امین او لمدی شخصیه مصاحبت ایلید اول کیک
 دری کی روز عربی شام و شب اجلی عام اول و ب دیسکاره صحیح
 میل اند و کی سبجدن که فشار دام انتقام اولدی بن دجی سکا
 بوسنواه او زرد بن **النوع** غالغم سخنکله بزم میاند ایواه
 بحالست نه و جمله کشاد و اسباب موانت نه طرقی ایله
 آماده اول و ب زانه ایتدی ای زیر یک سند انصاف اید سویه
 بن سدن و کنده عقلک رجوع اید دیده نانی ایله نظر اید که سکا
 ایز اذن بکانه فاید حاصل اول و ب و سی اهلدن نه منفعه تیر
 زاید و اصل اول و ب با وجود که سند تبا عی ذات و حصول عالا
 تکله بکا بج خواید همیسر در و هزار منافع و مقاصد مقرر در همچ روا
 در بن سدن بخ منفعه ادم کن سین بندن مضرت احتمال
 ادم سن و بجا بز خود که سند طلک د راه دور در از فطح ایدم

سن بدن ایما و احراز بورس و خضر تکن ملتمیم ایجا به هژون
اویلوت ناصلیده امید مردست رس او رس بویرت خوب
وصورت حبوبی کسانا لایق درک بنم حق غربی ضایع قلوب بو
غزی اشنازه مرا دخشدند نامید و بی نفیض فراسین **بیت**
پیمار غریبان سبب ذکر جیلست جو نست که این قاعده در شاهنما
نیست یا بو اخلاق حمید و اوصاف پسندیده معتقد اسی بو
در کر چیب حانی فوج ا جانتکله میخ و مقام رجایی ریا کوچ
پرور کل و لطفکله مث جانی معطر قلایه سین **بیت**

از تو غریب کی بود کسم غریب پروری موش ایسیدی ای زن
هر آیکی خصمک بر بر نه معاد اتی البته یا عارضی و یاد اتی دنداش
عارضی اوله اکا زو ال احتمالی وار و بر حیله اید ایک اتفاق غمچه جان
پیسر در ا ماسنول عداونکد اصلی در و خصوصی جملی او ناعلی
لطفه و ص عداوت قدر بی رخصت بقدر خادر دخ منظر اولوب
سوابن غاصمت لواحق منازعه اقران بولا بیچ و چهل ایک
ارتفاعی دایره امکان نه دا خل او نازه زوال علی خل هال خال
اولوب خصمینک ایکنی دخی معدوم او لاینچ ایک عدمی وجود
بومازع تا بر زود خیالش از سر زرد دانیسته دخی ایکی نوع در
بر سی بوكه اثر خصوصت و فر عداوت خصمیند بزم مخمر
اویلیه بلکه بواندن منتظر او لم و کاه اویل بوندن متاثر او لا
بیل ایک شیر کی میانلر زبری محاربه ملقات جلد هال اند ندر
اما مشویله دکلدر که هموار نهرت بر جانه مقرر اولوب هزینت

بر کر که بر طرف مقصورا ول بلکه بعضی او فاتر بشیر زیان طفر بولو
و بعض از مانند پیل دمان پسر و زار الو ب نوع عداوت اول
مرتبه متأکد دکلدر که ایک زجنی مریم پسر را اولایه اوک بسجد نکه
نیم نهرت هر قفق جزئ که نسیم ایزه هراینه اول طرف نسلی قلب
و کنفی صدر حاصل اولا ایلینچی نوع بو در که امیشه حضرت بر جان
و دفع منفعت لاق احرازه راجع اولاموش اید کر و کو شند
ایلک کر کنی دایم بر طرف منظر و منصور در و ز جهن و سی طرف
اخو مقصور در ب نوع عداوه مرتفع اولنی مستعد بر عقیده
در کرع پیغام زنان و لایتغز نکر دن سکاند لحلال اولورونه
اختلاف زمان ایده زوال بزیر اولور پس بر خشم اید که حصنه
فرمان روان اولور با وجود که جانب احذن نه ما فنی دیگران
داقع اولوب مستقبله بر لاحق محمل بولو هصادفت مصا
ن طریقde نمک اولوب تابیشه بعد المشرقین و ارکن مذاقت
وموالات نیرکیغیت ایده و قوع اولور **بیت** آن طک کر زود
بهم بسوند نزه نارسته هار سایه بر هم نبزد من با تو نشیم و در ان
حالت نیزه ارباب خوده عام بر من خندزه زاغ ایسیدی ای زیر ک
محرسه که نم سنکله بعض عداوم اهلی و میانزد دنها فوت و خا
جی دکلدر اکر انبای جنمده عداوی دار سه بنم ایند قلم
غبار خلاف دن پاک و آینه خاطم مرد و اشعه محبتکله تابا کلر
هراینه جون قاعده من القلب الى القلب روز نه محبتی خوده
ایند و ار که اول حضرت که لب نی غلی بنم صدق و عقیده خلوص

جنت

لغت

طویله شهادت قدر **ست** تو بسدار که دل بر رخت اکریست
 موش ایدی ای زاغ مرحد مبالغه دن طنزه کیرسن بجا
 مصادقت و مصاحبت تکلیفین ایدرسین فضایکن لذتی
 لذت و نفعه جبه ایتم سن دجی بوم دعا او زرد همراه ایدرسین
 یکن که ادنا برها ایلمک شیشه عهدی سندک عذر لکه کسر ایدرو
 هان عادت اصلی و عداوت ذاتی یه معادوت قدرین
 مادر اکرکبی مررت مدید ببریده طورت آرچ بعض عوارضی متغیر
 اولوب مقتصدی ذاتی اولان صناعی باقی قالور مندانش
 او زرد صود که لرسوین در رو شعله نارکبی هر کار صورت پفری
 و نشرت شری قبور بول خار و خاشاک هلو شور کونین در دشمنک
 مصادفته اعتماد و مارافقی نک عمار جنت اعتماد جایز دکلر
 داعانک محالصتی و بلند تر چنگک محالطفی ازمایش
 عقل و نیز دکلر حکما بیور مشترک در که اعدانک قولی زور بیله مسرو
 و دعوای محبتلا مزور او لعن کرک هر بار که اخبار صداقت و
 مبالغه قله اکابا ور فلمی کرک **ست** امید دوستی تو زدن شنان کهن
 چنان بود که طلب کردن از طلحی هر کسنه که عربه دشمنه اعتماد و
 اعتماد ایله دافسون دافس ز سنه رضایله اضعاف سمع قبوله
 اسخان قله اول واقعه دشوار ابرست که اول شتر سوار بر تمند
 زاغ استفسار اند که بجهه و ارفع او ملشدرا اول **کلا** زیر ک ایندی
 بر شتر سوار سفده برموضعه ایر شدی که اکا کار دا پسل اند نزول
 المshedی و نه که دیمشلر **ست** قنوب بجد و کی نزوله قومی

کار وان آتش اند ایشی یعقوب که شلدی اند ختنی کتو بجک
 کار بان صبا آحمد شد ایغا قلدری و مروحه خیاد حیز اول آتش
 نیز ایدوب اندن مستطای بر اولدی اول شرده اطراق بیانی
 چون نار نزد و دخشد و تری یعقوب اول نواحی ده اولان دار و در
 کفتانی بالکلیه طوشت اول صحرا که هر کوته سند ببرلا نزار
 پدار اولدی ایمان بیان بیان بزه به مار عظیم و افعی جسم ایدی آتش
 اطراف دایره هلاک و شعله حواله کبی احاطه اندشی مار فرو افر
 قالمشدی و بجه
 راه ره کور مردی از قالدیکه تاب ایش ایله ما هی کبی تابر ببران
 اول و کند و رو غینله قادرله و ضرب نار بوار لحزم حیانی صادر
 چون اول سواری کور دی زاری و تضرعه اغاز اندی
 چر شو کر کرم مرحتی فرمای کر از فار فرد بسته مابکن بی مرد سوار
 غایت شیعی و غربا و بینمله رفیع و قوه احقدن حیم و سخاد کیم
 و هر بان ابدی چون مارک استعانتین اندشی و حارز اندش
 ما هی کبی افطران و نهایت اندی بدن موبکی بجه و بابن کورت و بجا
 مشاهد اندی لذت و کند و به ایدی اکرچ مار حیوان زیان کار
 و دشمنی ببر کر دارد اما چون حال افر ماند و عاجز در اکا درخت اندک
 مذهب مرد نزه جایز در اولی بود که ای خدابهت ایله بیکر دا بس
 محبتان طرز چکم و بونکم جزی که منزه سعادت دنیا و منج اختر
 دکرامات دیوان حسانتم زیستند اکم بس اندی اولان نور بجه
 دشند کی نیز نک اوجنه با غلیوب مار طرفه او زاندی سچلوز

کی حصا حصی اسوار کو ریجک بی اختیار کنده سن اجداز
سوار نیت خیر له اول مظله شری ضرر شر ناردن خلاف ایندی
بعد توره دن جغار و ب بعض موثر هلات اغزار ایندی بندو
پیچت و برب ایندی ای ماربلوسن بمحجه در طه دشوار دن
خلاف او لدر که بجه کرداب بواردن بخات بولدک سکا و اجر
معت شکر الای برگوش اختیار ایندی سن و من بعد تمام ازار
دن چک ببضه افرا در او لیدی این که موزی دنیاد بزم
واختره دشمن خام در محنت حقدن دور و محنت خلق دن
مروم و هجو در **بیت** برس از خواهی از ارس راه کار
هین است بس مار ایندی ای سوار بوس زدن فارغ اول هن
شک بزم عیشک زخم بنشنک شرابی اید نلخ ایم فومقادن کنیم
شر سوار ایندی بو زنگوار نا بخار درن سکا شفت و محنت
یاندی. قصور اندیم و سی بیا باز اغیر قوب نار و نور اندی و بن
او لسم پیل قابای بینی کی بفردي و شعله اتش خاز خیانی
بغدری احسان جزا ایم نهر امید و کرم سزا سند الم رو امید
بیت ارجایی من طرح و فداری بود در پیش تو خود کار
جغا کاری بود ما رایدی بلى سن انسانیت د قصور قومدک
اما محلنده واقع او مادی ولطف و احانی در بیع ایندک سخنه
وصول بونادی سن بلوسن مظله شر و مبیع زهر و جمیع حانور
لو بنم شرمن اشتر حضو صانوع بشر مر هزر زهر مدن قان قمنوز
چون سن بنم کی مظله شری خیر خض خض اسند قوب نکنا عده

کند مک و بمحیلی منت خسادک آتش ف دنی سیل ماره
سیندر مک کهار بان وجودن تار بوتن در شته دودن
تار و ماراید و بکلن کوکه صور مک هرا ینه انک مکافا سند ا نوع
آفات و مخانیت خاف و منظر اول من کر که شریر لر خرا اند خیره
شرا انک کبی در بکد بد کار لر احسان بیک کار لر اساتون بد تردد
بیت چنانک در و شر عقلی هیج است بدی نسبت بکان و
نیکویی کردن جای و صفتان که هر دم ارارند براج چنیکویی
توان کردن **قىدا** ببتو ابغصلم بعض عدو ا بعض هرچی و محظ
سرطل بزم میانزد عداوت قدیمی فایم در دو رسن لک و غائب
اندیشلک متفقی سی او زر دشمن معنول و خضم خذول اول من
دھی لازم در دحکم انتوا الاصدیں بیری قتل بحسب عقل نقل
سر طابعه فرض عین در چون بو با بد فرمان شرع دیر مخفیانی عقل
طبعه خالن ف مان فعل از کاب ایدت رحم بز دخی نیش
حمله ارزانی کور دک البه سکا زمر دن اندن جانشی طانز کس
کر ک و بن دن اندن سرا بر لعاب بخراج اندی سیم کر ک نا ایمه فنلر
بو فعل منکر دیکا ابتاع دن ابتاع قله لر و سایر لر دھی بجز اول از
سدن عبرت و پیچت الاز سوار ایندی ای فرمان ستم کابون
اساء در ک سیکری و بون برا نه در که حمله ایکری انصاف ایله
احسان مقابله سند اسائت ن ملته ره رو اکور شل در و کرم مکافا نه
خساری فرق شریعت در حضرت و بیر لمش در خزار اسند بشری بیچ
بر عاقل معنول کور مر و نفع جزا سند هزی که از مذهبی دھی سورز

بنا اولی بودیر برآفات **ب**ین احسان احسان در کافیت **م**ارا بندی
 ای سوارس بکاند انکار ایکسن بو عادت انسان در سر زل مانگزد.
 نیک بدببر ابر در آسات و احسان نیکساندر سرت **ک**ور راحسان
 ایدر عصیان بعیدر **ع**جبر عادت انسان بعیدر هر دم مردم بر
 پیش او رکز دنوش محله پیش دو اکور رسن **پ**ین بود عواد سر زل
 فتو اکر ز عامل اولورم بوعمالد **م**سردن نکلاید الدم **ا**
بین انکل سرزم **ع**یکلخطه بخ انکد فرد شی بهمه سال هرجذ سوار زبان
 خاوره بركار اندی مساعدة ساعد مار طار کلوب ایندی ای سوار
 چاره کارهان بوا یکی دن ببرین اختیار اینک کرک او لازجی کافی
 اورین ویا اشرت کدن می ایست افاین القضه سوار هرجذ ک حصار
 انکاره تحضن اندی معینه او مابوب اخر کار بوعبد او زر قرار
 آندیلر ک ماد شویله ک دعوانی شهود دعدوله اثبات اینکل
 سواری اسکات اید سوار جان دلدن انک خم خری راراولا
 و لکنده لکنی عن صیم العلب اختیار قله پس مار اطافن کاه غله
 نا کاه کوردی بر کاره میش بیا بازد کرزد میان صهاده رعی جرا اید
 مار ایندی ای سوار کل بو محالی بولیم النلب دن صورلم و زکه
 مقصودم در استفسار اید لم پس مار و شتر سوار اتفاقه کا و پیش
 قاتنه کلدر مار دنان ز هر بارین اچوب دز هر مارن برساچو راشی
 ای کاد میش روز خار در که بوبیا بازده کشت و کذا اید سین
 جزای احسان بمحه در و زر و جمله بلوسین فرن طریقلا اشد سین
 ادی لر فرین بخ سوار سک مکافات احسان اسات در و باران

اقام جما ثبت در بود عوائق صدقه دلات د بوكفیت این
 بیکد مد تدر در کم بونلر دن ببر ن خرمت ایده ب هر سال صحراء
 وجوده عزال جین کنی کوسامه ویر دم خانه خداوندی بشرو
 روشن اید دم و آنکه جمه معاشری و جهت انتعلقی بزم ز مهد
 اولوب حق حزمتی بل و شکر فیتی بیره کنور دیر دم چون برا ولدم
 نتایج دن فالدم و بین تعهد حالمی ترک ایده ب حقوق مافیسیه بی
 فراموش اندی و بی بوصنمایه صالح ویر بندک شهاده دی
 کندی چون برعطف زارد او تلایوب بر مقدار ای کار دلکی کار
 کذر دم بدلند فی بعلم مهن و مهن طاهر او لدی بر کون صاجن بون
 کذر ایده دیر د فتل بین حس و حالم ویا بالمه نظر اندی
 چو بین صحامت ن و ایز امی کور دی تجو ایده ب شاشت نامله
 دندی مقام دنکندی یار نرسی بر قصاب کنور بینی اکا بیع
 اندی بر کون سلاح خانیه الدب بینی ذبح آنک محقق ده انسا
 طایفه سند احسان ک مکافاتی بود رکم بیان اندم **بیت**
 حال من اینست ایا باک کویم حال خود مارا ندی ای شتر سوار
 اشندک و مذهب انساند احسان مقابله سند اسات لازم اید کنی
 اسماع فلک همان بی توقف زخم اماد اولوب عزمه و فاد
 شرط مسعودی ادا ایلک کرک سوار ایندی بزم شریعه بست بد
 واحد حکم ثابت او ملز و شهادت حد نهاده و اینجع فضایل
 مارینه افاده نظر ایندی کوزی بدر رخنه راست کل ایندی مل
 بود ختن داجی کیفت حال سوآل ایدم بوباید او لجه نزد

کورلم بس معتبر است اول در خود دارد بلرا از نزد خود صور یکدیگر مكافا نه
 احسان نمود رخست آنندی نمود انسان نه اسات در و نزد
 ادمیانند پاداش منفعت مضر نمود بوب بر تا ند که بن بوبیا باز نزد
 بر درخت سایه دارم ولیم و زنها را بر این او زر طور ب آیند
 رو نزد یه خدمت کارم بین انسان نه مهرگر مازد و در ما نزد بونیا
 تاب اتفاق بدن جگری بریان و دیده کریان کلوپ سایه دولتخواه
 آسود اولوب راحت اولو رجون شداید راهدن فراغت و
 نکابت هوا دن افاقت بولو رکوز لرین اجوب زیرد بالای نظر
 ایدر ک بونک ه شاخندن بود کلوچوب کسته و قدر بترکش
 واوزد کلوزن بود نجده از نزد بوعدد قابی چفر شویله که یا ندویه
 بولنیا کسری لحال چنوب شاخلمک بر فاجن کش بونک بر راه
 بونلر بندن صفا بولور لصفایر نه جفا قلور لربا وجود بندن راحت
 کورلر زحمت و بر رلر سخت من در اندیشه کر چون بر راوس کنم
 او در آن فکر جان بر کننم از بیعاد مارایندی ای سوارشا هر ک
 امری دخی بر طرف اولدی شمند کرد دخی بز همان ایدر ک رسک البته
 شرط معهودی بر ره کتو ریک کر که رخی نیشه رضا ویرمک کر ک
 سوار تعقل ایده ب ایندی تقدیل شهود دخی لازم ایدی او نمود
 و بوبابر تذکریه لابد ایدی بولندی و ناخن یه قان دلک عداله
 لایق دخلدر و بی بیت قصار ضای حق موافق دلک در با وجود
 معلوک در که جان بغايت عزیز و مبدی زندگانی بغايت لزیز در
 قبلی تعلق دنیادن قلع ایلک ام دشوار اما شرط نیک لوزن

او لسو نک اکر بوصبید یه بکوه دخی بولنه بی مضایعه قضا پایه
 و بیرم و شرط معهودی تقدیم ایده بوب بولیا که لندی رضا ویرب
 نیدم اولم بوانساده اتفاق بر رواباه اول وادیده کرز کن اندری
 بوم ناظر ده کوردی و نبلک مشکلتری نه اکی دیو جانو دلدن فولا
 اورب تعضیل حالم و اعف اولدی مارانی کورب سواره ایندی
 کل بوصبیدی بور و با هن صورتم بوب ایده اول دخی نرجوابه و
 کورلم سواره بی قصور تفصیل حالی رو با به اعلام آهاد جوار سرانی
 عام اندیز دو باه پر اندیه اواز بلند ایندی ای مرد بلز منکه
 نیک بجهانی احسان اساتر ایکس بلز منکه مار چند ز احسان
 ایده ک متوجه باداش اسات اول کسین سوار چون حقیقت
 بیان ایندی رو باه ایندی اسن مر عاقل بکر ز بین بخون هم
 سیلر سین و دخی حرجی و نطق صحیحی ستر ایده بکندی کند و کر نسبت
 ایکر سین دعافل کی رو اباشد سخن های خط لکعنی مار ایندی
 بله سوار رکست سیلر اشد اول طور ببر بی امکله و رطمه اشدن
 خلاص اندی رو باه بتعجب صورتن کو ستر ب ایندی بوكلامی با در
 بخچه منصور در کم بقدر جسمانی هیکل صخامت بکه ایده دست
 اکبر بکر ز بر از در بونور بیه کم اکه انبست دایره عین نور دن
 اصغر در صعده بلک بخچه عکن و میسر در مار ایندی بوكره شیده
 ایده سهل در بود دعوا یی بریان عیان ابله اثبات آسان ولی مصل
 اکر اعفاد اکن ک اشد حوا شد ز دیان رو باه ایندی اکر بوصبیده
 فسیه ب علم الیقین بلم و بوصرقی عین الیقین ایده مشاهد

فلم ایند در که بوعقدہ لطف فحیله ایله حل و بوصو صدر خصو
 وجوه او زر، فضل ایدم پس تحقیق دعوی و فصلین مدئی
 ایچون سوار طور بنهنک اعن ایچی دیر جک مار در حال کلام
 رو با هله طور بیکه دی ردها ای کور دی امهه سوار طبع
 چون همه شنک زندانز کور دک و خصمک خجا جاند بدل
 فرضت غیمت بل و مجال و پرم امر فی ندارک فل
 دشمنه که فرضت ال ویر همان فیدنی کور بر نفس ویر مر امان
 بس سوار طور بنهنک اعن خلک طوب شنک خازای شویله او ردی
 که مارک ز هرسی جاک اولوب کشنه ز مر هلا هل اولهی و بنی ادم
 انک شر شر ندن و حزر ز هر قدر ندن فرنوب روی عالم آنک
 جست جیشدن پاک و پاکیز، اولدی بیت این چنین بیز ند کانی
 مرد، به بود که خدمت، لازم در که طین خرم نامرعی قومی
 و خصم فته انکزک رای فرب ای هر ز مغرور او ملکیه بیج بر جله
 انک عده ز اعتماد ایمه و قول ز باور ایمیوب فصلین فلیه و انک اما
 بلکنند، در مانزه فایله بیت او که قول خصلم مغذراوله شمع عقلی
 تبر و پر نور اوله دوست اولمی دشمنه اول وقت او لوکم فرانلی
 شب بوز نزن دور اوله زاع ایسی بوكلام لالی استطایکه عین
 خلکندر و محض نصیحت ببول صاصه ایله اشدم و بوجواهر که
 معدن عقل و کان خز دن مستخ خدر او ز کوش هوش اندم
 و اما نک کرم ذات مکارم صنعتانکه لایق اولان بود که بیابد
 در موافقی فتح باب ایدب دیر بجز خالعفی سرا اید سین و بنم

کلامه باور قلوب احکام و ایمه بی تراهین عقله رداید سین
 و حکمانک بو بندی که بیور هشد لیمل مصاجستن فرار اید ب
 که بیل بیالستن اختیار اید سین و کوش هوشکه بند ابر بیان
 که کویم بر ساعت مصاجستن، انواع شفت بیور و در عوست
 و غشونت دن احتراز اید ب سکابکه فرزانه که بدل قلور
 امالیم حق صحیت فیم دن اغاز اید ب ادب بیانهاز اید بوز بیان رندن
 اعافی اید ب واحد ندر که ازاد، که صداقتی بیز و عداوی دیر و بی
 اولور کوز، بزین کی دیر شکسته او لو ب بز اصلاح بزیر او لور
 و لیم و سعد مر اجلار که بنای صداقتی سریع الاندام او لندن
 غیری اصل اصلاح بزیر او لار کوز، سعایین کی دیر شکسته او لو
 بیج و جامن الوجه صلاح بوله بیت بینلر باع خکیلن یتلر
 بوعیید، بغايت خوش دیشلر هشوی دوستی بایدا زان کوچ جست
 کان اید الدور فانز دست، خانه کا سنه بود خشت خام پست شودار
 شهر اران فام ای زیر کین دنی ادل بیلیه خلک در سانمه اعفاده فله
 و صداقت اعفاد او له باد جود که بر صدین صادقه مخلصه دبر فین
 موافقه کم طوفا ایس بن ایچ بود جاد، کم جایه البخا اید و بیج بر
 طین اید ب بولدن دو نزم دبو دعا د بوجرا به نوج اید ب بیج بر
 و جمله بوقبله دن بوز دندر هزم و اصلاح طعام تظام ناینی بیتن
 ملاقات شر بیکل مشرف ایمه سن و قطعا آرام اغنم تاکوش
 حالمی در معاملات له بیکل مشرف ایمه سن دامن جون
 توکاری زکن اسان نزهم که بخوابه بسیار بدرست آمد

موش ابتدی سند موالات مراعات که خبردارم و صدین صادق
 دبار معاوقة احتیاج دین دخی سن قدر و ارم اما حوانستکن
 بود کلو بزم اول اجلدن در کم اکر بم حیر مکروه غدر فکر ایس
 عقل فانز عذردم و اضخم اوله نادی سینکه برست عدان دومنه لدم
 بر مبنی و مبنی سرم حلقت و ضعیف حقیقت شخی اید انشا اولم و
 ادل هلاکدن دعوی صدقه کلی بالخدم و سند صحبتکه جانو دل ایله مایل
 اول مشتم **بیت** چون دران دل برق همد و دست جست اندان دل
 دوئی میدان که هست پیغم عاشق خود بناشد و صبح کرن معنو فرش
 بود جویای او پس طنز کلوب سوراچی قبوکند طور دی زانه صور دی
 بخوب الردم کلوب بو شناقی ثربت و صالکلار بخورد ارادید
 و موانت اید ب شرف غال استکله مشرف قلم زین مکر خاطر
 شر نیکدن هنوز خجال خوف مشاهد اید و ب حفغان بیم معابده ایس
 موش ابتدی هر کار کم بر کم کند کند نفس نیس صدین صادق بوله
 فدافله وقت مضایغه د نقد رحان لذ بزین پار عزیزی ایچون و بی
 و اجب الادا اید آنک کبی صدین صادق و برا در موافق دیگه لا یقدر
 در رانی صد افتاد آنک هر برسی عالی درجه سی فایقر اکر همان امو
 پتوه با پنه ملاطفت بیور ب مال و ممال ایله مواسات مواسات
 قلنیک و سنتیق متوسط الحال در منتهای مصادقی حد اعذاله
 د بشلدر در کم اول کمکه که دوسته مراعات وقت مصلحت حال
 ایچون جاه و مال و مواسات اید شول صیاد بکر زکه کند و سود
 ایچون دانه چو بروش طیور عصودی دکلدر چون اصل صد افتخف

ایم زد میکن که عاجتنی عدادت ایکنرا دلم **بیت** هر تفسی ران عرض
 ایم زنر دوستی و شمنی ایکنرا شد اما شول کشنه که جام محبتی
 شویل نوش ایلد که یاری یولن ز کند و سن دهره و ار لعن فراموش
 ایله ایکنرا کبرید احمد دن صدم مرتبه اولی در و میدان مجتبه جان
 فراقلق پیدا در که مال ادا اینکدن هر ایبار اعلی در لجود بالعن
 اضخی خایت الجود **بیت** هست جوان هرد درم صد هزار کاریجان
 هی فدا بخاست کار پوشید دکلدر که سند شرط مو الاتکی قبوله
 و باب ملاقانکی دخوله بنک هر ای بکا خطرا جان وارد در زمین دلمه
 بنای صد افتاد ببر در جه دستوار در که طبقی یاری دن بز فرق فرای
 جان بکا اساندر **بیت** کمر سر کاریجان از سر جان بزم **بیت** اکر که خانی
 سوطن او لبدی مصاجنک مایل او لم زدم و کوشنه کاشانه د او تو ره
 کچ اشیانه دن قدم ببر دن قلم دم قلم سند مصاجنک و اتفن در که
 سند مصادقنه عاشق در و طلب صحبتکه صدق نیک خلوه طویلکی شا
 شپه دن برعی در و بوجله بهم جان بخده او لان خلوص و خصوص
 بیکد برعی در ای زانه اکر ج بهم و سند با بیم **بیت** بیناد عهد و بجان
 بای دار و بینایان امن و امان استوار در اما سند بخانو عکن بعضی
 بارانکه اکر که بعلم اندز بیانه بعضی و خصوصت دایم و طرح عدو
 قایم در محمله که اندر که بر سی بخی کوچک بکا قصد این و شنر و چنک
 خون افشار نله دیک شرماندن خصدا اید لرزانه اییدی بخی بار ایم
 میانزد شرط بود که بخی دو سخنه دست و دشمنه دشمن او لانز
 موش ابتدی بلى هر که که دوست و دشمنه یار و دشمن دوسته

هوادار او لا احباب ز مر سندن مر دود داعدا دندن معزو
 اول بیت روی دل ارد و طایفه سرداشت نوشته از دستان
 دشمن و از دشمنان دوست نواطیز در کار بات حکمت اجبار اوج
 فسم المشرد ر دوست خالص دوست دوست دشمن دشمن
 دشمن دخی اوج تقسیم ایل شلدر د دشمن فا هر و دشمن دوست
 دوست دشمن بوبابد بیور شلدر کم بیت از دشمن خود چنان
 میرسم کرد دشمن بار و بار دشمن زانع ابتدی ای زیر ک مضمون
 کلامک معلوم اولدی شوبیه بلکه بتم اید سند میانک ارکان مود
 بر مرتبه د مکر و بینان محبت بر متابه ده مشید او لمشد که من بعد
 بکا اوں کمه نیار اوی بلوکه فی للحقیقہ سکایار اوی و بند مصادفه
 او مله سزا او را او لوکه سند رضا که طلب کار اوی و هر کمه که
 سکایح اوی اکا محبت بکا و اجر در اکرچ که بکا اغیار او لاد اکرچ
 اوی کمه که سکایعد اوی اکا عداوت بکا لازم در اکرچ که بکا خوبی
 د تبار اوی بیت بیخ هر کس که بیست فیلغ غلامی بیار کر پر من
 بود دشمن اغیار اویت خلوص محبتک دن صدق بیتم و خصوص
 مود تکد عقد عزیتم اوی معا بد در کم اکرچنم وزبان که دیر بیان
 قلعه جانز و تر جان بیان جاناند سکایخان و محالن میانی
 کورم بر اشارت ایله ایکیسی داجی ساحل وجود دن کرد ار عده م
 کوندرم بیت حضوی ز توک دوست شود بیادشمن دشمن دشمن
 نیع دوکش زخم دوزن موش بوکلائک هماعدن قوی دل
 اول دوکش الر و کلدی وزانگ خاطرن و حالن صور دی احتمل

اول ایکی بار ببرندن کنار الوب مثا همچه جمال اید خون حوال
 اول دلیل د بدل د نهار زبان اشناقی ببر کار اید د ب مصاجت شنغان
 قلدیلر بیت میان بندید عشت را که بار اندر کنار اید جون بمحب
 اکرم وا ضیافتکم و ضایافتی تقدیم ابر دوب ببر سیم تکری و غلط
 تکمیل و تسمیم اید د ب ایدی ای برا در رخت اقامتی مسکن اصلی
 دن کنورب اهل عبا لکن بون منزل کنور بسن طوق منکن افیا مت
 کرد غم بند اید د ب عبار انزو بی ایمه دلدن کنور بسن زیر باو
 بقوعه که بوسینک مسکنی در نوای خون و موضع دلکش در
 د مرتع و فرج بخشی در زانع ابتدی بوما د لکاب و سخت
 د بقمع و سخت رفعی باند سوز بوقدر لیکن شارع عاف
 فریب افع او لوب تردد کار و آن و ادرشد مسافر انزو خصو
 حز ابیوه محمله د و صول هیب مکروه متوجه اما فلان جای
 بعض این سبیل دن دور در برم عز ا در رعایت صعاده نمود از
 مور کمی ببر نزد لطفافت هواده باع ارم کمی معام خنوار و حسور
 در بیت لب جویی سراسر بزرگتر صبا بوبی شکوفیله معطر کنار
 باع و راینی سبیل کل میان سیر زاری پر فرنفل طعم و لفه
 اول نواحی د و افر در دوست اشوب و فته اول جوانی دن جا
 بوجلد دن بغیری بتم احباب دن بر کشند و ار در که اند طوطن ایده
 اول معاهده اقیمه شرف و بیر مشترک اکر غفت بیود رک اتفاق
 اول هنر برشت ایمه وارلم و بیمه العیانز اول مرغ اراده
 دلاره و بسز زار و بستانز کامران خان محکار بخونلم موسی ابتدی

جست تاد امن کفن نکشم زیرای حاک با و مکن که دست در این
 نهاد است ای ایس دل ما شادم وی جلیس هجر و فوادم نزف خواجه
 غیری امیدم و صنای معاد نکدن غیری مرادم یقدر سن اقبال
 کبی هر هنر لکید سن و بن سایه کبی یانیکی وز سوب بور زمان
 کربان جامه جاتم حنک نادم للذات از جاک چشم جهان بینم
 هر هم مرکه همات ابله زبر خاک او بلند دست ارادتم دام صحتک
 دن ایرلیمه و دیدر دلم متابد شاهد میل و محنتکن ایرلیمه و بقی
 دست که حالیا ساکنم وطن اهلی و مسقط راسم دکلدر مکد نصاریب
 روزگار بنا بمقامه بی اختیار کتو رشد و بجم سرکشتم او زمزرا
 و بجاییت غایبیم حد و عدن افزون بر انسانه تعالی اول زمانک
 قرار کاه مقرر اوله خاطر عاط شدت مسافت و حیثیت هیابت
 دن آسایش اوله تقدیم اولور سه هزار دن زر و بحدن قطره داد
 اوله چون میالمرند کلام بمقامه ایمام اولری زانع فی الحال دم
 موشه پیشوپ بال غریبت اجری وری هوا د برواز مکله و مقصو
 معهود بپرواژه کلوب مکانه ابردی سند بخت اول مرزا زیانند
 اولان چشم نک جهال سند بخت ایدری چون ایره اقدن صورت
 رشت طلت هرشت زانی احساس ایندی نرس هراس ایه غال
 اولوب فی اطاع صویر طالدی زانع آهیه موئی هوا دن اینز
 سند بینی او زاندی سند بخت تعابن او ز آشنا اشد
 شراب اینعلی مرغی طوندی و دیدار بارکرا ای اید شاذ زنان
 بخوازن ازاد اولوب ایندی بخت برکشته ڈمن بزرگجان

آمد دقت شادیست کنون این محل خزان آمد بس ببر بیلز فی
 اید و بکور شد بیلز اد بیلز قوج شد بیلز خاکارین صور شد بیلز
 کشف اتفاق اید و ب ایسری که نواز دک نه طلبد و بوز رماز
 دک نه اشتفاولد اید ک زانع سرکذ شتن کبوتر لر بند دام کر فار
 اولد و غن تا اندن بجات بولمع موش اید مصاج و مصاد فته
 مراد قلد و غن نامکن مالود و اصل اد بخ تعریف و قطبیر اید و ب
 کلک غیره ضمیر کشفه هر بیر و تصویر اندی کشف برسیل اجمال
 تفصیل حالی معلوم اید و ب بشر سوزه بشاست تازه و شاست
 بی انداز حاصل قلدی ایندی ای مونس دل خاطر بی ارام بست
 خوش امیدی و علیک السلام و اباکرام بزم بختک سعادتی در کم
 سرک رختکری بوجانبه جکدی و طالعک فی در که کوب حاکم افق
 دصالدن طلوع اندی موش دخی لسان اعشاری بركار اید و ب
 ایندی بوالطف بی زنایتک معدرنی بخ زبان خامه ابله نعمت و نعمت
 میسر در و بول تعالی حرد بی غایتک تحدی بخ خامه دوزبان
 ابله تخبر اول نعمت متصور در دبو تابحوادث دن سرک سایه
 عنایتکن بنا ایلیوب دور درز و وصول امامی و امامی حصول
 دولت و صالکن ده آکلیوب دور درز بست این عنایت از لی
 بود که با هر سیدم این هدایت ایدی کشت که در دت دریم چون
 شد اید زدن اسایش بولد بیلز ادل مکن و مائند غبار اینیار دن
 و چشم زخم روز طاردن سالم و مصاجت بایار و موافقت دباره غامم
 اولوب روز شب ناشای جان و شکر و صاله موافقت و

ساده اول دلیل زاغ موشه متوجه او و با بندی ای زرک اک
صلوت کور و رسک و عنده کریم ایجاد نه بشد ز سرکند شنکی
شنک پشت حضور ز حکایت ابله تام بانگرد و فواعده موانت
اسنخ کام بولا و اول نوا در کسان غایله اهل محلی نام است راحت
مالا کلام و لم رو و چون حاصل فلار بک دلب زان حدیث من کلم دل
مار بر از شنک کن زیرک سمعا طاهر دیوب بو سالم جوان نشمه خطا
اید و علیه التفضل بدرا بندن هنایه اغارا بندی ای باران عالی
و ای برادران دوچنانی فخر حضرنا و آن شرک تشرنک مژنی
اولدم نم منشاء مولودم وطن اصلی و ادو بدم دیار خارج داشت
هندن گر شهر در کم ماروت دیرا بن اول شهره بر زا هدک
زاویه سین طوطن انشدم و اول خیز لر بر کوش طوئشدم و اول یعنی
کندم اچون راستیانه دوز مندم و دست ارادت ابله اول
استیانه به النی کنور مندم بی نوندن بخه اینم در کاهه النی و ملارت
ایدر لردی و هر کاه خدمت ایکون بار کاهه کلار کیدر لردی مرید
و معنقدارندن بر مرد صادق مر صباح زا هدایا کون رسفره طعام
احضار ادر دی زا هدانک بر مندارن وظیفه هجاسته مرف
اید و بابی بین ثام اچون ادھار ابلدی و بن دین تر
صدله کور ز دم زا هدی حجر دن چند و عنی کبی کند و حی اول سفر
ایکنه اطوب اولان طعام دن بر دم بابی بین نام سار بر
پار اتم اتفاق و احسان اید دم زا هدی و چند جبله ابلدینی صیدلک
اسندی و هر چند که قصر ابلدی کار کار او لیها دی و دام مکله

فید و بند اینکه دلخی فاید و بولمه ای اتفاقات زا هد و بر کجوجان
او لووب خز لئن سر بعد مترف خلدی جون مسلم سلام ولوارم
اکرام نام اولدی ماید و نید خلکوب سماط خاور و سفر مسافر
میاز خلدری زا هد اشنا کلاده اندک مولود و مقصدهن صور دی و سب
ارتکاب سود موجب اجتناب حضور استخار بور دی همان برم
ایدی جهان ازمای و بر فرد ایدی که عالم پیمای سرگرد
دبر بحر سالها شد بطلع بر بسی حالها زا هد جوانین کاه
اھصار و کاه ایچاز و کاه اطنا بی دراز اید و ب غایب اخبار
و بعایب امصار دن هرنده که اندک دید شهد و نز ار سام و
تعیر دلبر بر ال تغیر اندی زا هدانی مکالمه ده اترین بر هرن
اور دی یعنی بوضه ایلم او ل کوتاه بستن خود سفره اول
در از دستله دن قور رهی همان بوصورندن که اول بی حملک
عل متی ایدی زیاد منفعل و بو حکم عنک دایره اد بدن بعایت
دور ایدی آتش خشمی مشتعل او لووب ایدی ای زا هد صفت
اسه زاند و سخت خز بندن احرار نکاغایت لاز مرد و جاده
جهن حاب بز زمیل کاف خلقه عو گا و ارباب ناج و خرقیه
حضور خان زیاد ناما ملا میدر بکاه از او سخنیت مکن میل
کر اینها لان اعکان کس نیست که هی کو هرzel و باری سخت بش
وزوبی آب رو تر در جهان نیست زا هد ایدی حاشا که هم فهرز
حار هرzel دامن حالمه او بخز و غبار رهه و بع هوای صفائ دل
بی علم اینکه بو حکت که سدن حث هد ایدرس بکشور سفره

شکر فارس دن حایت اچون در کم علکت نعمی مخلوقی آه کوب بخون
 خانم دست قدری در از امشار و اندر ک طغیانندن ن سفرد خود
 نان قربو رو ن خاند د دار دن نشان بولنور صد پیون بجز
 نتوانند منع کرد ان لحظه ت کرد دست بیغا بر دود رن زايد همود
 که اندر ک هر بر سی و میا جلد سی اقدام و تحله ده بر سر نظره مدر و میا بعض
 بعضند جوی و دلیر مر زايد ایندی ای همان بنگر ک هر سی بعلو
 بلکه جلیله سلطان و قهرمان مزرا سند د رو سخو پی کیر ب اچند همه
 دار سه خابر کوز کود بیور شی اید و بث ب و نخشن بوله غن جالر
 و جالر همان ایندی سایر لریدن جزئه الیه بر حکمت دار و اقدام
 بعد من بر علت ناز مر بونک مصداقی همان اول حکایت د که اول
 شخص عورت نه ایندی کیم خوش ایله غر مفتری مثل بیتل صالمع عرب
 کرک زايد ایندی اکر رحمت او مل سه بیور ک زکینید واقع او شد
 اول همان ایندی بوكل دم را هد بشبان کا فلاں کوید بیر
 اشنانک خانه نه نزول اسدم طعام بیوب فطیمه ضیافت او قدر
 نسلک بخوبی جام خواب د و شدی وارد ب یا تدم هنوز خواب و این
 مرداستنا اهل عالی قاتمه داردی و اهلیله مکالمه ای اغار ایندی
 بنده اندر ک میا سند بخاب همان ببر بور میا بیدی بوسین اندر ک معاد
 ضد این اشد دم و مابین از نزدیه جاری او لان گفت و کویک جمل سن
 استخاع اید دم مردا ایندی ای خانوں نیتم بو در کم بیارین بوا و بانک
 او لو این دعوت اید دب بوم همان عزیز خضور نزد کم عالم غیبین
 بزر هدیه در جمع اید دب بهم حالم لاین و اندر ک رت ن موافق برا

سلطان نموده اندوز حکت کرت علیاً شاه جلوس همایون در و قوشه داد علیم مطلع باشد بر این مطلع
عنه در بیکر اندوز را شاهی خوش بگیره خلیل با صد و راهیں خلیل همایون آسوده بیش
خدیده بذلت ایامین والصلوة و اسلام علی سیده ایامین والآخرین و علی ایمه و اصحاب ایمه
الله بجز اینجا بعد سنکه وزیر اعظم و دیگر مطلع مطلع باش سن معلوم است از این
استنفده همانند آنها جمعیت لک خدیفه کافی لا رض فکم بین انس با همچ و لا شنخه در همی
ایست کرد مضمون سر ایمی اوزره نقد برسیانه ایم جلوس همایون و قوی و قوی بولوب
عنه باید اندون این بسیاری از هلات احمدی و سلطنت محمدی او را بعنیه ایم
بینه همایون غور که و دیگر رئیس استنفده اولاز همراه افت تحدیث و بزرگ ایمه
و برای ایالات دولت علیه هنک با جمعهم امور و خصوص صدر بیه شروع سریعین استنفده و احقدن
حال پیدا و بیوب سریعیت غرایی اجراء شکل قدر و قوت و اینهم ایده هنک هلات بعد هنک
و جمیع عی و اتفاق هنک اوزربنیت نور اینجی طا به روی هر اولوب موحدین منشیع
اسای او را و دیگر مطلع و عذر و علیم و رعایت هولیم و اینجا قلوق نظرم ایده اتفاق
و اتفاق دا اوزره رؤیت ایده بیوب اجراء علی هنک قی اینو منع اجراء اهل ایالات صدای
هدت معیندر هنر ایمه هر کس کند و امور بنه رؤیت ایده بیوب ما هر خلاف و نفعه
سبب دیگر ایالات امور بنه مد اخدا اینیوب نفاذ و سبب آدمی اولاز ماهه اردن
بعایت احتراز ایمیوب عی ایالات و غرایه موحدینک و دیگر ایمیوب و جانگل
وجبه هانه عاره م و طویلیه ایم و سر زاویه قدر بیک ایستاده هانه بیه معمونه بنه
سقی و اینهم و مفایل داده اولاز عی ایل هنر مانع هنک رفاه هانه بنه سبب
و لاز ذخانه و جبه هانه و ساز برآ و بجهه هانه عاره اولاز او و ایت سفری هنک اضعاف
و عض عصف تریب و نکیمه صرف عقدت و قاییو بخی عی ایالات و طبیعی بیکین
بینم بی ایمه بولند ایل هنک موفور و ایالات عبا و ایمه اولاز نزوح جاری بی داشی
فت ایده بیوب هانه دلزیک ایل هنر در و خفت ایل هنر رهوب زیام ب دخخت و بیمه
غفار غرایه و ضعیفه ب مرعیه ایل هنر هانه بینی تفتیش و فتحی ایمیوب ایل هنر دن
سردار اولوب مغایر شرع و خلاف قانون کهایقدر شنی نزیل و دفع و درفع

غایل نمی بیند او کرسن و معاشران
بجز درونه هستند اما نزد دو برادر علی خاصه و خارجه
اید و ب بود در آنست محمد شفیع و سیده صحف است هر آنچه از مجموع
دعا یاد نمی رسانند بوسیله ایشان علی و الله همه خلق و زن و مرد را با جمعهم مخاتب
درفع و رفعه معینه اولیوبت انتها او زرده او کرسن و استاد پاچه عجیب نمود و میگن
عبار افکار و فکر همراه و مفروضه احمد عیند مداد و مهند و هر چیزی بیار و قیش و نیزه
معینه ایزدنا راه را الصدقة و جمعه و صلا و برای بدب ترک او نخانی میگان
نمایز بینی هر کرسن او لدیعی مخدنات جامع سر بعینه همچو خطا ادا و فتح سر بعینه همچو خدا
میگردانند هولتم دعا هر او مکدر تهدید و سازمان اسلامیه بیعت و میگردند
او لذت خاندن اجر اسید سلطان انبیاء حبیب حد و شفیع روز جرا عذبه افضل
لنجیت حضرت فرنان و اصلی ب ارام رضوان الله تعالی علیهم اجمعین حضرت زینب
و سلف صالحین اثریه تقدیمه ایدم علی شکوره ظلیلوره کتو رو ب دین
واخرت سعادت نه سلطان او برسن حد علوی کفره تو پیوه احسان ایدیه آیند حضرت